

30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2021

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

καθ' ἡν ἐπιτελοῦμεν ἀνάμνησιν
τῶν ἀγίων καὶ σωτηρίων παθῶν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεῖται τῇ Μ. Πέμπτῃ ἑσπέρας).

Ο ιερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο ιερεύς: Δόξα σοι, δ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ὄφεις ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ὄφειμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἰᾶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἔξῆς ψαλμοὺς (ῶν ἀναγινωσκομένων δὲ ιερεὺς θυμιᾶ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ δόνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ δλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δῷη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

“Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

“Οτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

“Οτι δὲ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Υψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εύρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὗροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

“Οτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

“Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἔτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ψψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, **ἄγιος** ἰσχυρός, **ἄγιος** ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ

πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὄρθιοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Οἱ ιερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ ιερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν.

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ ιερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ ιερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενέσιῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμην.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Οἱ ἀναγνώστης· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ιερεύς·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ δόμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμην.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Εξάψαλμον.

Οἱ δὲ ιερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρού ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου.

Οἱ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.
(τρίσι)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου. (δίσι)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καί πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ φόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχυς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ

κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἴπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορόημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ἔβ' (62).

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθοίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφεντην σοι, τοῦ ἵδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμανῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δέ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὔτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρίουμφαίας, μερίδες

ἀλωπέκων ἔσονται.

Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμινύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἀδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Καὶ τὰ ἔξης ὄντα μετανοιῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάρ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (**τρίς**).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάρ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἀδῃ ἥγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ὄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέραξα πρὸς σέ, Κύριε, δλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἵατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου

προφθάσει σε.

Ίνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἔγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διηλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ώσεὶ ὅδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐελατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὡκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ώσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ώσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διηλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ

έπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρυμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν δὲ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἰς δὲ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν διδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν

τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς αἱρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καὶ τὰ ἔξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἥτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ Ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἔξαφάλμου, ὁ Ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ιεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ιερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τυπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τπέρ τοῦ δύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔκαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

·Ο χορός· Σοί, Κύριε.

·Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

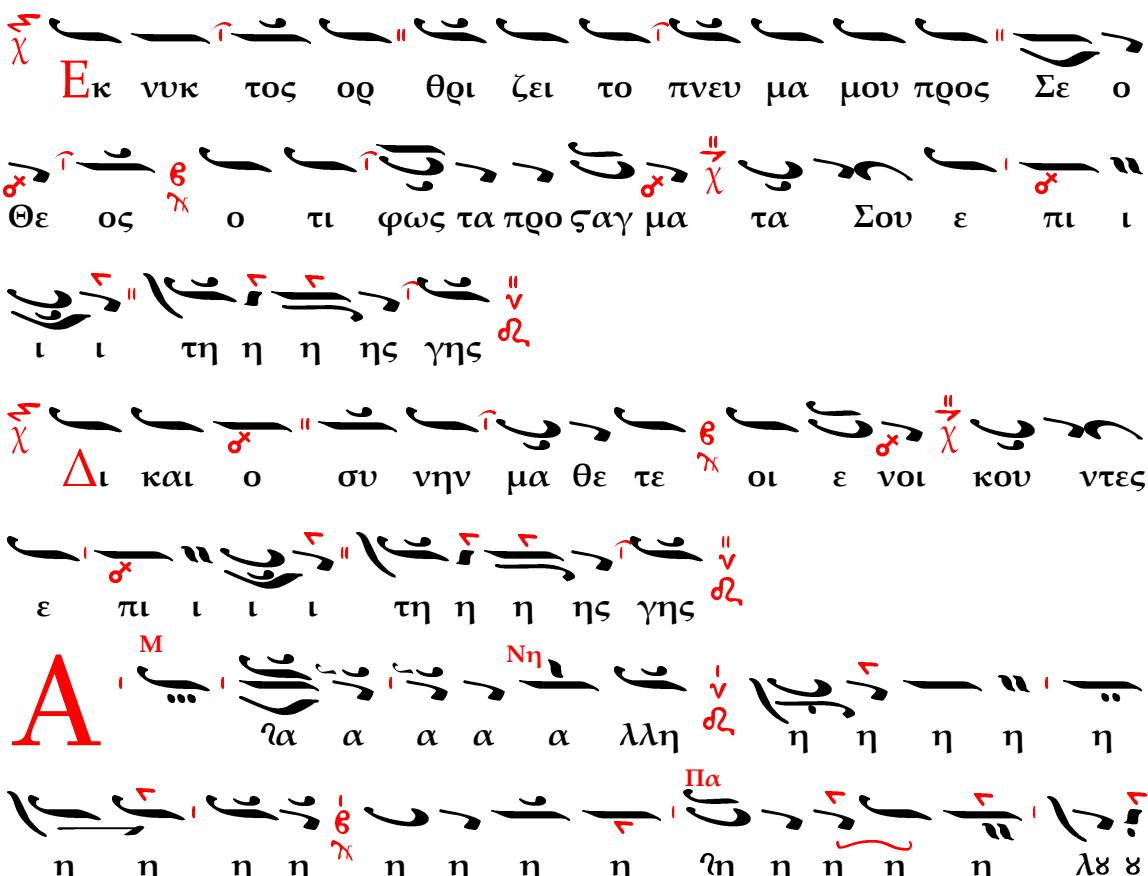
·Ο χορός· Ἄμην.

* * *

ΑΛΛΗΛΟΥΓΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Καὶ φάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἥχον πλ. δὲ τετράκις ἀνὰ τρὶς μεθ' ἔκαστον τῶν ἐπομένων στίχων ἄρχεται δὲ ὁ αὐτούς.

Ἄγαρος οὐδὲ Νη

Σύντομον.

Ἡχος πᾶν Γαρ

Στίχος α'. Σ Εκ νυκ τος οο θοι ζει το πνευ μα μου προς

Σε ο Θε ος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα Σ8

$\varepsilon \pi \tau \eta \eta \varsigma \gamma \eta \varsigma$

A horizontal row of red ink marks on a page, likely indicating reading or recitation points. The marks are placed above the text, corresponding to specific letters and words.

Στίχος β'. **χ** Δι και ο συ νην μα θε τε **ρ** οι ε νοι

χριστος

Στίχος γ'. ξι χ Ζη λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον

καὶ **νυν** **πυρ** **τάξις** **ν** **πε** **να** **ντι** **α** **γ** **γε** **ε** **δε** **ε**

ταὶ

A α α α λλη η η η λον ον ι ι ι α

A α α α λλη η η η λον ον ι ι ι α

A α α λλη η η λον ον ον ι ι ι α

Στίχος δ. Χ Προσθες αν τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες

αν τοις κα κα τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

A α α α λλη η η η λον ον ι ι ι α

A α α α λλη η η η λον ον ι ι ι α

A α α λλη η η λον ον ον ι ι ι α

Και τὸ παρὸν τροπάριον. (τρίς)

Ἄχος Πᾶ Γα 2

O ^M τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν δο ο

ξοι Μα α α α α θη η η η μα α θη η

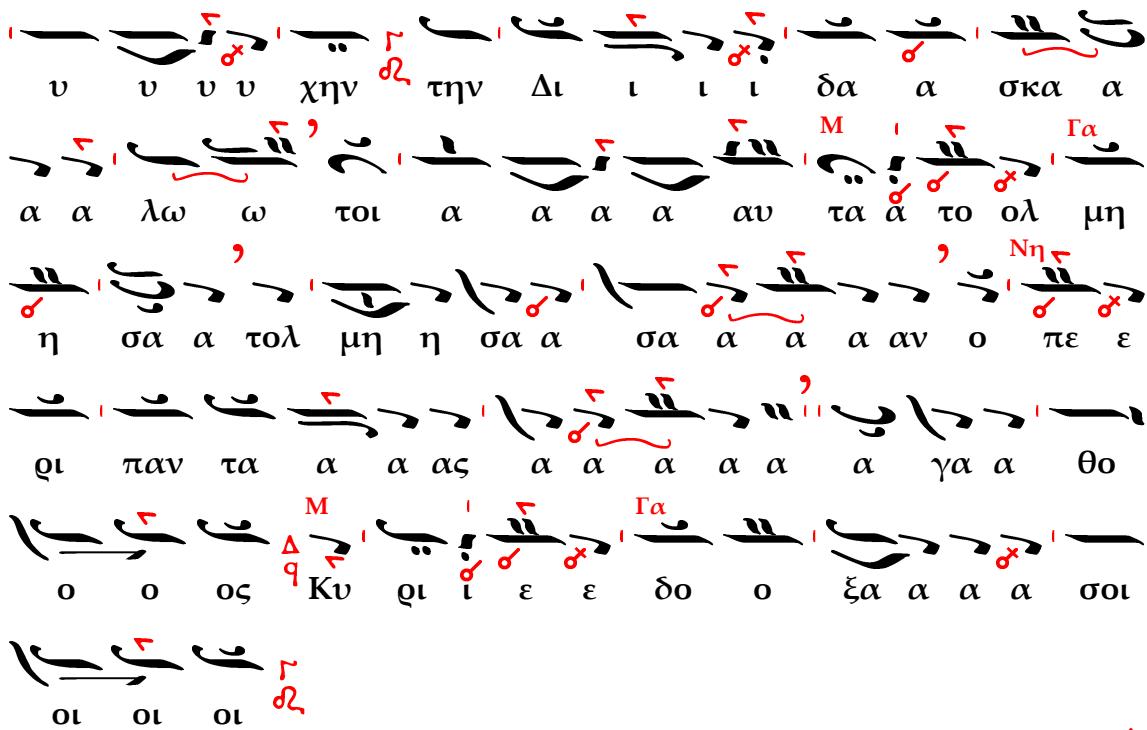
ται αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω ω ω νι

ι πτη η η η η η η η η ρι ι ι ι

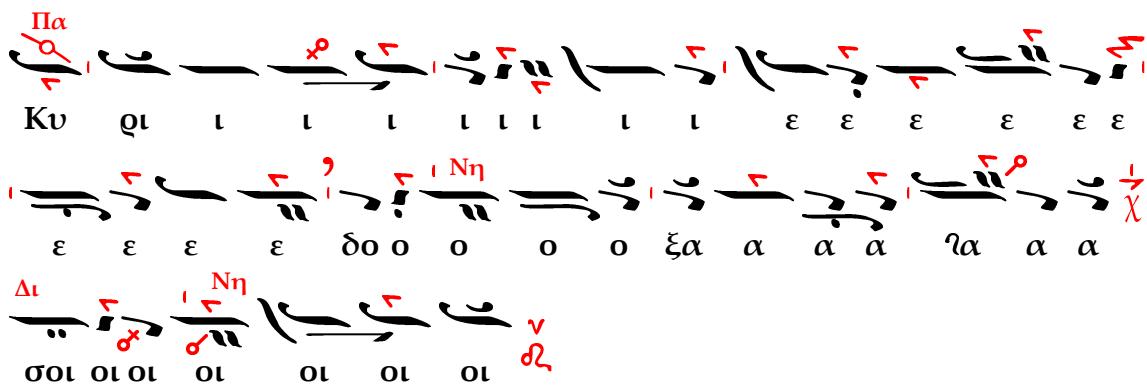
ι ^{Nη} Δ τδ δει ει ει ει ει ει πν8 8 ε ε

ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζο ον

το **ρ** το τε ε Ι ι ου ου ου ου
 δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ
 σε ε ε ο δυ σε ε βης **ρ** φι λα α α αρ γυ
Nη
 υ υ ρι ι ι ι α α α α **ν** νο ση η
 η η η η η η σα α ας ε **ε** σκο ο ο τι
 ι ι ζε Ε σκο τι ι ζε ε το **ρ** και α νο μοι
 οι οις κρι ι ται αι αι αι αι αι αι αι
M **Nη**
 αι αι αι αι αις **ρ** σε τον δι ι ι ι ι και ο ον
Γα
 κρι τη η η η ην πα α **ρ** α δι ι δω πα ρα
 δι ι δω ω σι **ρ** βλε πε ε ε χρη η μα α
 α α α τω ω ω ω ω ω ων ε ε ε ε ε
 ρα α ε ε ρα α στα **ρ** τον δι ι ι ι α
 α τα α α αν τα α αγ χο ο ο ο ο
M **Γα**
 νη η η η χρη η η σα α α με ε ε ε ε
 νον **ρ** φεν γε ε ε α α κο ο ο ο ο
 ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ον ψυ υ

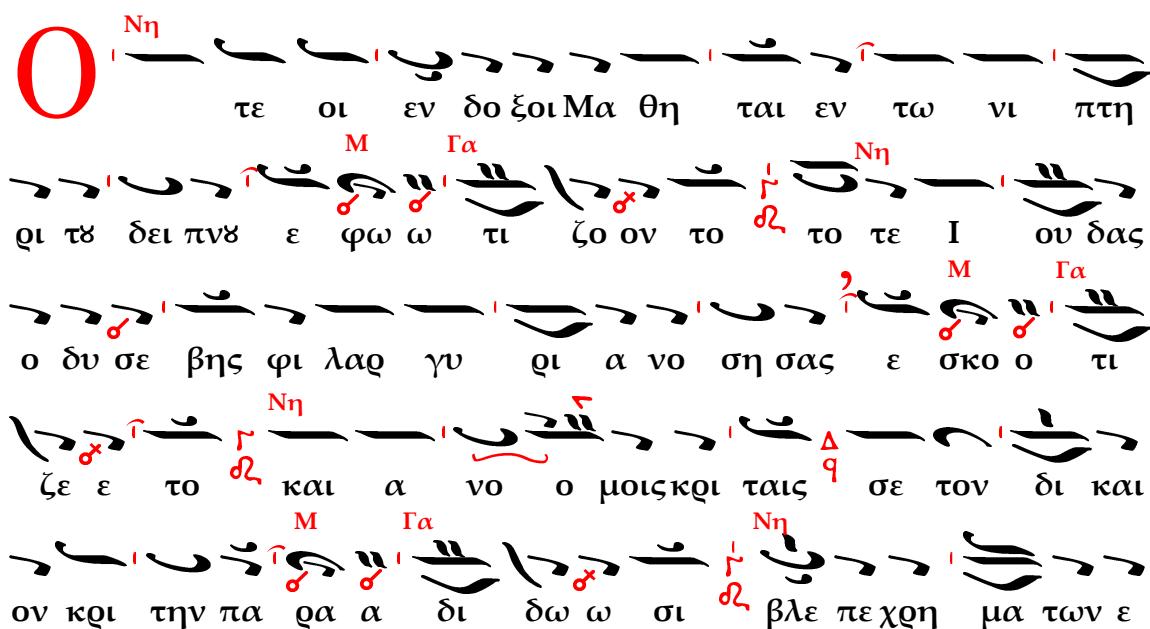

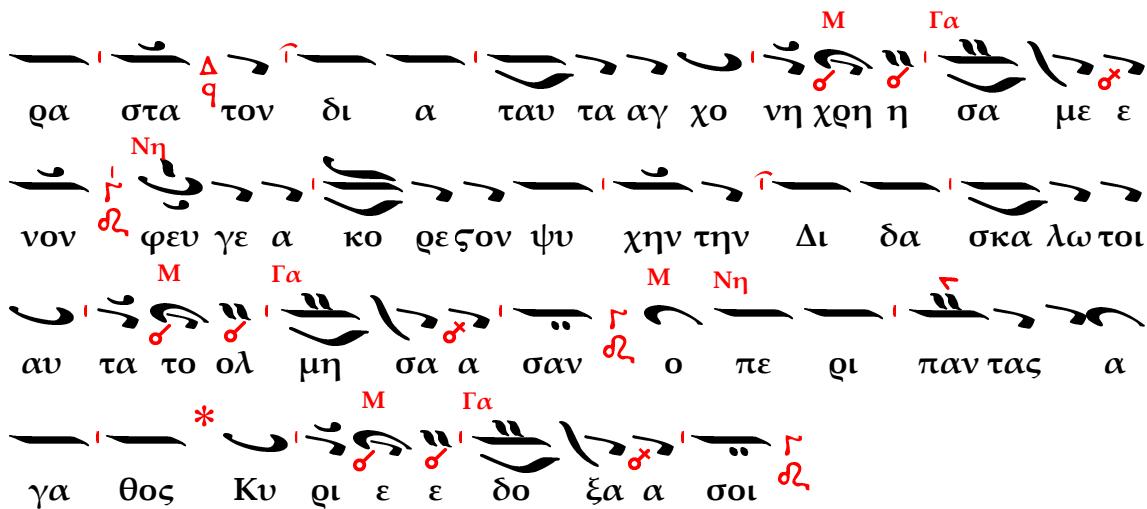
Τὸ τέλος οὗτῳ.

Τὸ σύντομον.

Ἄχος πᾶς Γα ω

Tὸ τέλος

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης.

Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ο διάκονος· Σοφία· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ο ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Α'

(Ιω. ιγ' 31 - ιη' 1).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Γίδες τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετε με, καὶ καθὼς εἴπον τοῖς Ιουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν καὶνὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἥγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ

δ Ἰησοῦς· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαι σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; Τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις! Ἄμην ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει ἔως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου πολλαὶ μοναί εἰσιν· εὶ δὲ μή, εἴπον ἀν ὑμῖν. Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήφομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἥτε. Καὶ ὅπου ἐγώ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτε με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἀν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτόν.

Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ὑμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ὑμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἐγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἐωρακώς ἐμὲ ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ὑμῖν τὸν πατέρα; Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ δύνατα ἂ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εὶ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἄμην ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἂ ἐγὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, καὶ ὅτι ἀν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

Ἐὰν ἀγαπᾶτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸν οὐδὲ γινώσκει αὐτόν· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτόν, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὃ ἀγαπῶν με· ὃ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.

Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντος με πατρός.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὁ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὄντος μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἢ εἴπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω. Ἡκούσατε ὅτι ἐγὼ εἴπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἡγαπᾶτε με, ἔχαρητε ὅν ὅτι εἴπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μεῖζων μού ἔστι· καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε. Οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γάρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὗτοι ποιῶ. Ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἔστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἡδη ὑμεῖς καθαροί ἔστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἐστοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὗτος οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ὥρματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἡγάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἡγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολὰς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἔστιν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Υμεῖς

φίλοι μού ἔστε, ἐὰν ποιήτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἂν ἥκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα δ.τι ἄν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἀν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἔστε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἥλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι «ἐμίσησάν με δωρεάν». Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὡρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἐγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὡρα, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἔξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἥμην. Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἔξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις! Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἀμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἀρχων τοῦ κόσμου τούτου κέχριται.

"Ετι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.
"Οταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς
εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γάρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν
ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ
διοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα
ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται
καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν, μικρὸν καὶ οὐ
θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με, καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω
πρὸς τὸν πατέρα; "Ἐλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρόν;
οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. "Ἐγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἥθελον αὐτὸν
ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι
εἶπον, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ
με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι αλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὃ δὲ
κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς
χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἥλθεν ἡ ὥρα
αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς
θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.
Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ
χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ'
ὑμῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί
μου, δώσει ὑμῖν. "Εως ἄρτι οὐκ ἥτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί
μου· αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἦ πεπληρωμένη.

Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἐρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι
ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς
ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ
ὑμῶν· αὐτὸς γάρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε,
καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον
παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν
κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἵδε νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ
παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἴδαμεν ὅτι οἴδας πάντα καὶ οὐ
χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ. Ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ
Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἅρτι πιστεύετε· ἵδού
ἐρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἔκαστος εἰς τὰ
ἵδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ'
ἐμοὶ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. Ἐν
τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήθυθεν ἡ ὥρα· Δόξασόν σου τὸν Γίόν, ἵνα καὶ ὁ Γίός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὅν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἴναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἡσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ρήματα ἢ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγώ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσί, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὄνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὁτε ἡμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρης αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ’ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσί, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί. Ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὥσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὥσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὥσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὥσι τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὥσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ γὼ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

‘Ο β’ χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

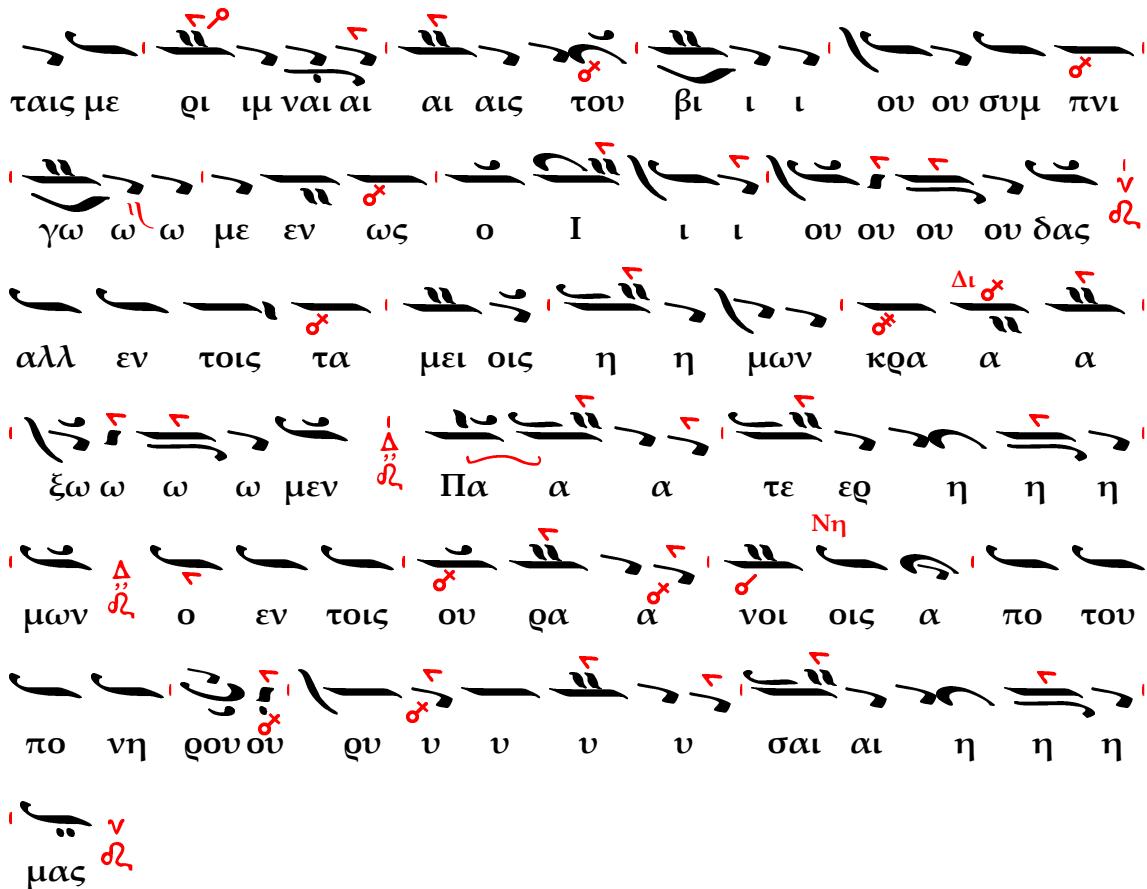
* * *

ΤΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ

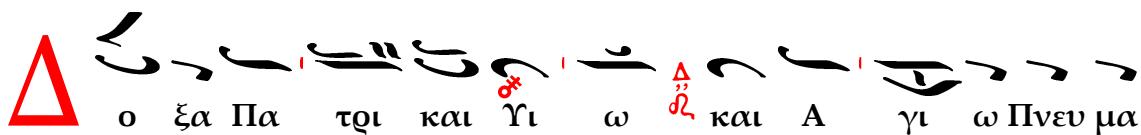
Kai ἀρχεται ο χορὸς τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος πλην Νη.

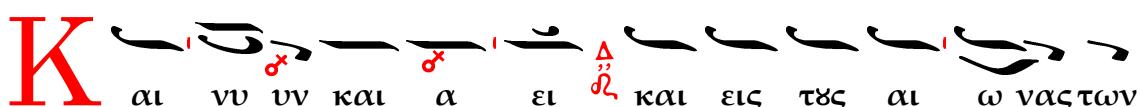
A ο χο^ηον τες λα α ων συ υ νη χθη η σαν δη κα
τα του Κυ υ ρι ι ι ου ου ε και κα α τα του
χοι στουν ον ον α α α αν τον ν δη

 ταις με οι ιμ ναι αι αι αις του βι ι ι ου ου συμ πνι
 γω ω ω με εν ως ο Ι ι ι ου ου ου δας
 αλλ εν τοις τα μει οις η η μων κρα α α
 ξω ω ω μεν Πα α α τε ερ η η η
 μων ο εν τοις ου ρα α νοι οις α πο του
 πο νη ρου ου ρυ ν ν ν σαι αι η η η
 μας

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος Πᾶν Nη. χ

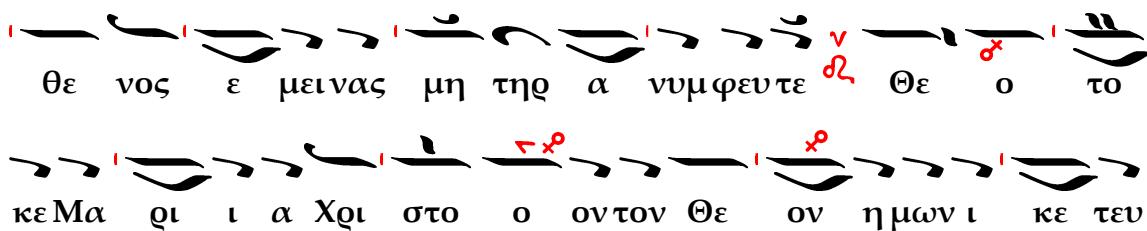

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

 Κ αι νυ υν και α ει και εις τρις αι ω νας των

αι ω νων α μην

 Π αρ θε νος ε ε τε κες α πει ρο γα με και Παρ

 θε νος ε μεινας μη τηρ α νυμφευτε Θε ο το
 κε Μα ρι ι α Χρι στο ο ον τον Θε ον η μων ι κε τευ

 ε σω θη η ναι η μας

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος Πα. ρχ

E πα
δραμε ε λε γω ω ων ο ο ο Ι ι ου ου
δας τοις πα α ρα α νο ο μοις γρα αμ μα τε ε ε εν
σι τι μοι οι θε λε ε ε τε ε δου ου ου ναι
Δι
κα γω ω ω ω ν ν ν ν μιν πα ρα δω ω σω
α α α αυ τον εν με σω δε ε τω ω ων συ ν
υμφω νου ου ουντων αυ το ος ει ει στη κει ει εις
α α α ο ρα α α τως ο ο συμ φω ω νου
ου με ε ε ε νος καρ δι ο γνω ω ωστα φει ει σαι
τω ωνψυ χω ω ων η η η η μων

E ν ε λε ε ε ε ε ει τον Θε ου
θε ε ρα πε ε ε ευ σω ω ω ω μεν ω σπερ Μα
ρι ι ι α α ε πι ι τον δειει ει ει πνου και
μη η κτη η σω ω με ε ε θα φι λαρ γν ρι ι
αν ω ως ο ο ο Ι ι ου ου ου δα ας ι ι να
α πα αν το ο τε με τα Χρι στουουτου Θε ου ου ε

σω ω ω με ε ε ε θα π
 χ ^{Kε} Δο ξα Πα τρι και Υι ω χ και Α γι ωΠνευμα

 τι
 χ ^{Kε} Και νυν και α ει υ και εις της αι ω νας των αι

 ω νων α μην γ

Θεοτοκίον. χ

Ο ^{Kε} ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

 α παν το ος ως φι λανθρωπον χ μη δι α λι πησδυσω

 που ου ου σα υ να κιν δυ νων σω ση τους εις σε

 κα τα φε ευ γον τα ας γ

Αντίφωνον Γ'. Ἡχος π Δι. χ

Δ χ α Λα ζα ρου την ε γερ σι ιν Κυ ν

 ρι ι ι ε Δ το Ω σαν να σοι οι ε κρα α α αν

 γα α α α ζον Δ παι δες των Ε βραι αι αι αι ων φι

 ι λα α αν θρωω ω ω πε θ ο δε πα ρα α

 νο μο ο ος Ι ου ου δας Δ ουκ η βου ου λη η

θη συ νι ε ε ε ε ναι

E ν τω δει πνω σου χρι στε ο Θε ε ος τοις μα
θη ταις σου ου προ ε ε ε ε λε ε ε ε γες
εις εξ ν μω ω ωων πα ρα α δω ω ω σειει ει ει
με θ ο δε πα ρα α νο μο ο ος Ι ου ου
δας ουκ η βου ου λη η θη συ νι ε ε ε ε
ναι

I ω αν νη ε ρω τη σαν τι ι Κυ ν ρι
ι ε ο πα ρα δι δου ους σε τι ι ι ις
ε ε ε ε στι του ουτον δι α του α α αρ του
ν ν πε ε ε δειει ει ει ξας θ ο δε πα ρα α
νο μο ο ος Ι ου ου δας θ ουκ η βου λη η
θη συ ν νι ε ε ε ε ναι

E ις τρι α κοντα αρ γυ ρι α α Κυ ν ρι

τι ε και εις φι λη μα δο ο ο ο
τις και εις φι λη μα δο ο ο ο

λι τι ι ον ε ε ζη ητουν Ι ον δαι αι οι οι
λι τι ι ον ε ε ζη ητουν Ι ον δαι αι οι οι

α πο ο κτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα
α πο ο κτει ει ει ναι αι αι αι σε ο δε πα

ρα α νο μο ο ος Ι ον ον δας ουκ η βου ου
ρα α νο μο ο ος Ι ον ον δας ουκ η βου ου

λη η θη σν νι ε ε ε ε ναι
λη η θη σν νι ε ε ε ε ναι

E ν τω νι πτη ρι σου χρι στε ο Θε ε ος τοις
ν τω νι πτη ρι σου χρι στε ο Θε ε ος τοις

μα θη ταις σου ου προ ε ε ε ε τρε ε ε ε πες
μα θη ταις σου ου προ ε ε ε ε τρε ε ε ε πες

ον τω ποι ει ει τε ε ω σπε ερ ι ι ι δε ε ε
ον τω ποι ει ει τε ε ω σπε ερ ι ι ι δε ε ε

ε τε ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι
ε τε ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι

ον ον δας ουκ η βου ον λη η θη σν νι
ον ον δας ουκ η βου ον λη η θη σν νι

ε ε ε ε ναι
ε ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προ σεν χε ε σθε ι ι να μη
ρη γο ρει τε και προ σεν χε ε σθε ι ι να μη

πει ει ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε
πει ει ει ρα σθη η τε τοις μα θη ταις σου ο Θε

ο ο ο ος η μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες
ο ο ο ος η μω ων ε ε ε λε ε ε ε γες

ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου δας
ο δε πα ρα νο ο ο μο ο ος Ι ου ου δας

ουκ η βουνου λη η θη συ vi ε ε ε ε ναι

Θεοτοκίον. χ

Δ ο ξα Πα τρι i και γι ω και A γι ω Πνευμα

πι

K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω ναστωναι

ω νων α μην

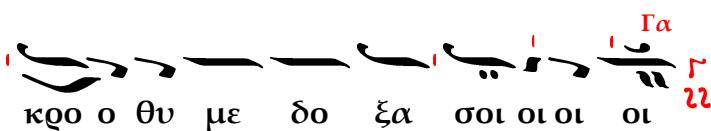
Δ i α σωσον α πο κιν δυ νωντουςδου ουλουςσου Θε

ο το κε o τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε κα τα

φευ γο μεν ως αρ οηκτοντει ει χοςκαι προστα σι αν

Κάθισμα. Ἡχος ρι Γα. χ

E ν τω δει ει πνω τους μα θη τα ας δι α τρεφων Δ
 και την σκη η ψιν της προ δο σι i ας γι νω ω σκων Νη
 αν τω τον I ου ου δαν δι η λεγξας Ζ α δι ορ
 θω τον μεν τον τον ε πι στα με νος γνω ρι i σαι δε
 πα α σι βου λο με νος Ζ ο τι θε λων πα ρε δο
 θης Δ ι να κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ου μα

* * *

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

· Ο λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος Σοφία· όρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

·Ο ιερεύς· Είρηνη πᾶσι.

·Ο λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὥ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Β'

('Iω. ἵη' 1-28).

Τῷ καὶ ρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν δὲ Ἰησοῦς σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἡδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδόντος αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ο οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἔρχόμενα ἐπ’ αὐτόν, ἔξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Είστηκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ’ αὐτῶν. Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι. Εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἶλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὡτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον δὲ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀγγαν πρωτῶν· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν

ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἔκείνου. Ὡν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἔνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

Ὕκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητὴς ἔκείνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερέᾳ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερέᾳ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἴ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἔκείνος· Οὐκ εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος.

Ο οὗν ἀρχιερεὺς ἥρωτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερωτᾶς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἵδε οὗτοι οἵδασιν ἢ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἶς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς ἔδωκε ὥραπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερέᾳ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

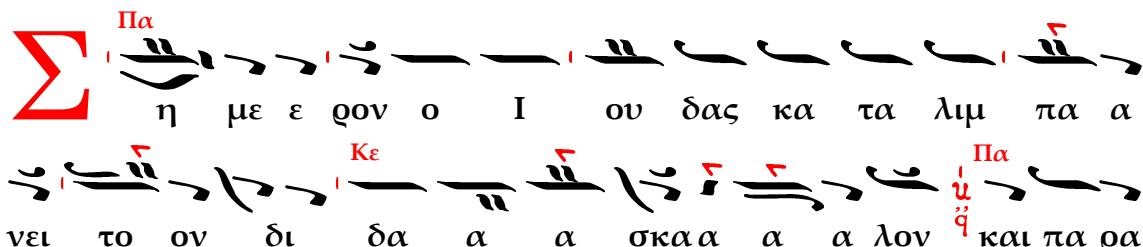
Ὕν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἡρνήσατο οὖν ἔκείνος καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. Λέγει εἶς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὡτίον· οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἡρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. Ἀγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ’ ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

Ο α' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τῆς β' τριάδος τῶν ἀντίφωνων.

Ἀντίφωνον Δ'. Ὅχος Η^λΠα. Χ

λαμ βα α νει το ον δι ι α α α α α βο ο ο ο
 λον ^π τυ φλουται τω πα θει της φι λα αρ γυ οι ι
 ας ^π εκ πι πτει ει του φω ω το ο ος
 ο ο ε σκο ο τι σμεε ε ε νος ^π πως γαρ η δυ ν
 να το βλε ε ε ε ε πειν ^π ο τον φω στη ρα πω ω
 λη η σας τρι α α α κο ον τα Α αρ γυ
 οι ι ι ι ων ^π αλλ η η μιν α α νε τει ει λεν ο
 πα θων υ πε ερ τον κο ο ο ο ο σμου ^{Κε} ^π προς
 ο ον βο η η η η σω ω ω ω μεν ^π ο πα
 θων και αι συμπα α θων αν θρω ω ποις δο οξα σοι ^Δ

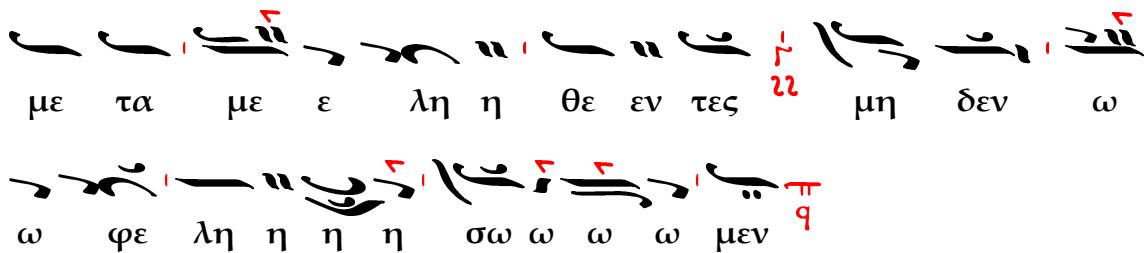
Ἔχος ^π Πα φ

^{Πα}
 Σ η με ε ρον ο Ι ι ου δας πα ρα ποι ει ται
 θε ε ο σε ε ε βειει ει ει αν ^{Κε} ^π και αλ λο τρι
 ου ου ται τον ου χα α οι ι ι ι ι σμα α α α
 τος ^π υ παρ χων μα θη η τη η ης γι ι
^{Κε}
 νε ται προ δο ο ο ο της ^{Πα} εν η θει ει φι λι ι

κω ω ω δο ο λον ν ν πο κρυν ν ν πτει ^π_q και
 προ τι ι μα α ται α α φρο ο ο νως της του Δε
 σπο ο του α γα α α α α πης ^π_q
 { δου λευ ειν φι λα αρ γν ν ρι ι αν ^{Δι}_Δ
 ή ἄλλως: τρι α κοντα αρ γν ρι ι α ^{Δι}_Δ
 ο δη γο ος γε ε νο με ε νος συ νε ε δρι ι ου
 πα α ρα νο ο ο μου ^π_q η μεις δε ε χοντες σω
 τη ρι α αν τον χρι ι στον ^π_q αν τον δο ξα ασω μεν ^Δ_Δ

Ὕχος ^π_q Πα.

Πα
 Την φι λα δελ φι ανκτη σω με ε θα ως εν χρι
 στω ω ω α α δε ελ φοι ^π_q και μη το α
 συμ πα α θε ε ες ^π_q προς τον ους πλη σι ι
 ο ον η η η μων ^π_q ι να μη ως ο δου ου ουλος
M
 κα τα α κρι θω ω ω ω ω μεν ο α νε ε
 ε ε λε ε η η η μων ^π_q δι α α α α α τα
 α δη να α α ρι ι ι α α ^Δ_Δ και ως ο Ι ου δας

 με τα με ε λη η θε εν τες **υ** μη δεν ω
 ω φε λη η η σω ω ω ω μεν **π**

Θεοτοκίον.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

K αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Πα ε δο ξα σμε να πε ρι σου ου ε λα λη θη παν
 τα χου ο τι ε κν η σας σαρ κι τον των ο λων
 ποι η την Θε ο το κε Μα ρι α πα νυ μνη τε
 και α πει ρο ο γα α με

Άντιφωνον Ε'. Ἡχος Πα.

O μα θη της του ου ου δι ι ι δα α σκα
 α α λου συ νε φω ω νει τη ην τι ι ι μην
 και τρι α α κον τα α Α α αρ γυ ν ρι ι ι

οις πε πρα κε ε ε τον Ku v οι ι ι ι ov
φι λη μα α α τι ι ι δο λι ι ι ω πα
ρα δους α αυ τον τοις α νο ο ο ο μοιςεις θα
α α να α α τον

Σ Πα η με ε ρον ε λε γεν ο κτι στης ου
ου ρα νου ου ου και αι αι αι γης δι τοις ε αυ του
ου μα θηη η η ταις ηγ γι ι ι κε ε εν η η
ω α ω ρα και ε φθασεν I ου ου δα ας ο ο
πα ρα α δι δου ου ους με μη τις με ε α αρ
νη η ση η η ται αι βλε πω ω ων με E εν τω
Πα ω Στα α αν ρω εν με σω δν υ ο λη η η
στων πα σχω ω γαρ ως αν θρω πος και σω ζω ω
ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος δι τους εις ε
με ε πι στε ε ευ ο ο ον τας

Θεοτοκίον. χ

Δ Κε
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ρ χ

K Κε
αι νυν και α ει και εις της αι ω ναστων αι

ω νων α μην ρ

H Κε
αρ οη τως επ ε σχατων συ υλ λα βου σα

και τε κου ου ου σα τον κτιστην τον ι δι ον ρ Παρ

θε νε σω ζετους σε ε με γα λυ υ νον τα ας ρ

Αντίφωνον ΣΤ'. Ῥχος ρ χ Γα. χ

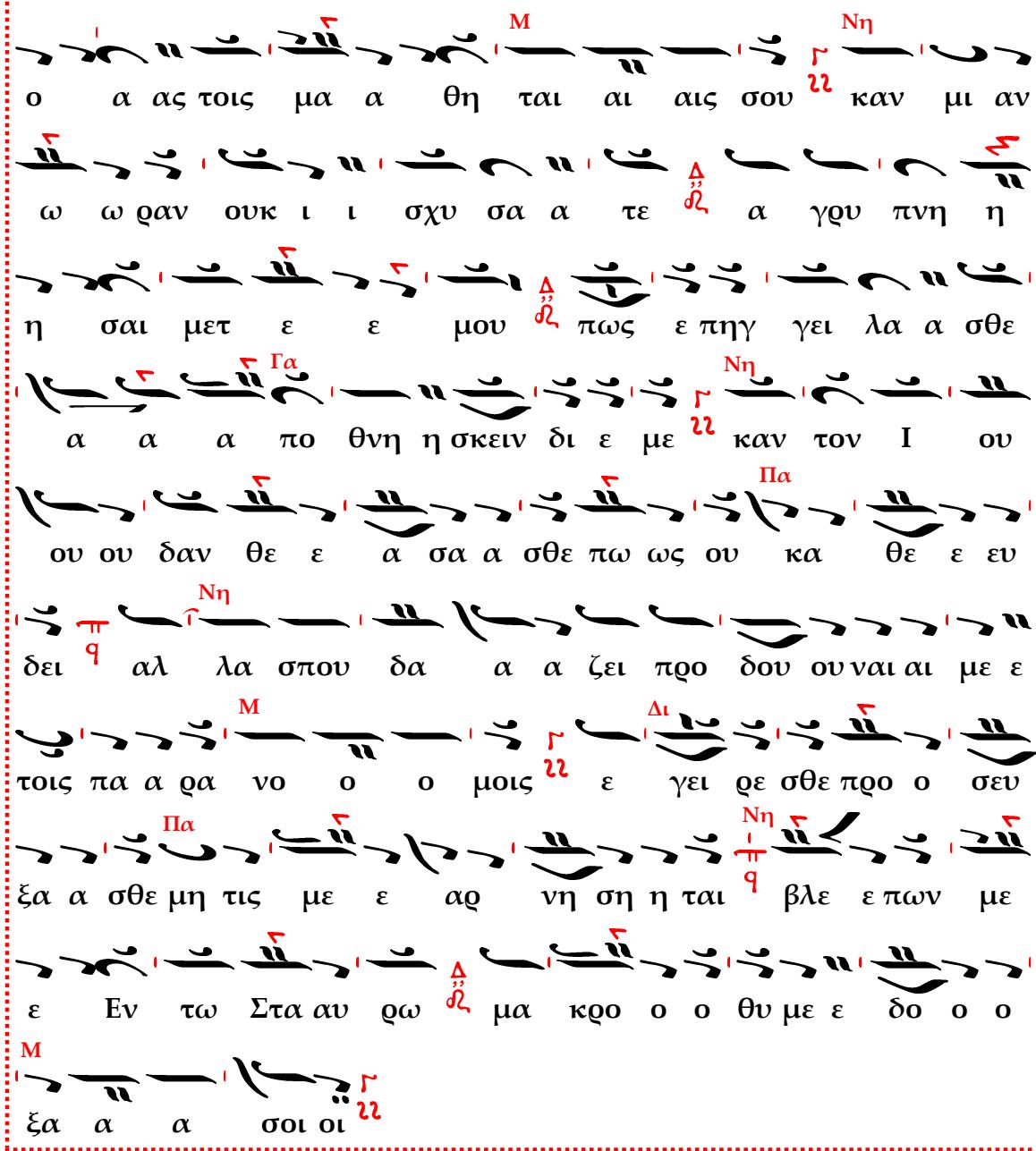
όχι αύτὰ ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα σύντομα

Σ Νη
η με ρον γρη η η η γο ο ρει ει ο ο Ι
M Γα
ου ου ου δας ρ πα ρα δου ου ου ου ναι αι τον Κυ
οι ο ον ρ M Nη
το ον προ των αι ω ω ω νων Σω ω
τη η ρα α του κο ο ο σμου ρ τον εκ πεν τε
α α αρ των χο ορ τα α σα αν τα πλη η η θη
Nη Δι
ση με ρον ο ο α νο ο μος Δι αρ νει ται το ον Δι

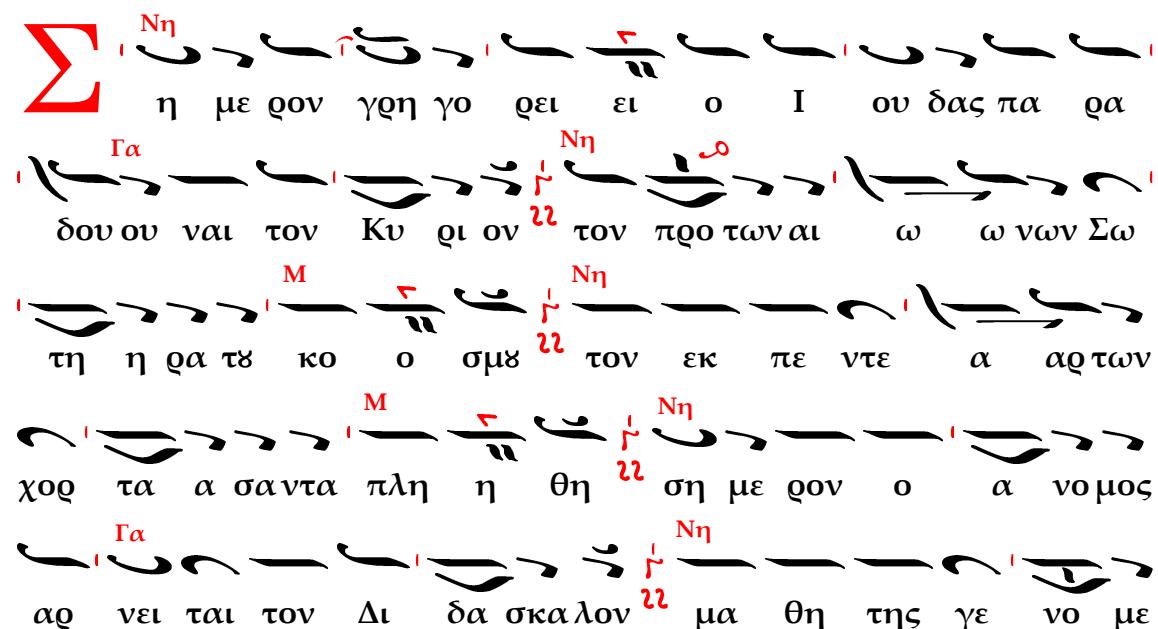
δασκα λον **υ** μα θη της γε ε νο με ε νος Δε σπο ο ο
 τη ην πα ρε δω κεν **υ** αρ γν ρι ω πε πρα α κε
 τον μαν να χορ τα α σαν τα το ον α α αν θρω ω ω
 πον **υ**

Σ η με ρον τω Σταυ ρω προ ο ση λω ω σαν **δ** I
 ον δαι αι αι αι οι οι τον Κυ ρι ο ον **υ** το ον δι α
 τε μο ο ον τα τη ην θα α λα ασ σαν ρα α α
 βδω **υ** και αι δι α α γα γο ο ον τα Α αν τον ους ε
 εν ε ρη η η μω **υ** ση με ρον τη λο ο ογ χη την
 πλεν ραν αν τον ον ε κεν τη σαν **υ** τον πλη γας μα α
 στι ξα αν τος ν περ αν τω ων την Αι γν ν πτον **ρ**
 και χο λην ε ε πο τι ι σαν τον μα αν να τρο φη ην
 αν τοις ομ βρη η η η η σα α α αν τα **υ**

K η ν οι ε Ε πι το πα α θος το ε ε κου σι ι
 ο ον πα ρα α γε νο με νο ος **υ** ε βο ο ο

Ἐτερα σύντομα νεώτερα ὡς φάλλονται συνήθως.

Πα νος Δε σπο την πα ρε δω κεν q αρ γυ ρι ω πε πρα α
 κε δ τον μαν να χορ τα σαντα τον α αν θρωω πον z
 Σ Nη η η με ρον τω σταυ ρω προ ση λωσαν δ I ου
 Γα Nη δαι αι οι τον Κυ ρι ον z τον δι α τε μο ντα την
 θα λασ σαν ραβ δω δ και δι α γα γο ον τα Αυ τ⁸
 8ς εν ε ρη η μω z ση με ρον τη λο ογ χη δ την πλευ
 Γα Nη ραν Αυ τ⁸ ε κεν τη σαν z τ⁸ πλη γαις μα στι ξαν τος
 Πα Nη ν περ αν των την Αι γυ πτον q και χο λην ε πο τι
 σαν τον μα αν να τρο φην αν τοις ομ βρη η σα α ντα z
K Nη ν ρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα
 ρα γε νο μενος δ ε βο ο ας τοις μα θη ται αις
 σου z καν μι αν ω ραν 8κ ι σχυ σα τε δ α γρυ πνη σαι
 μετ ε μου δ πως ε πη γγει λα τε α πο θνησ κειν δι ε
 με z καν τον I ου δαν θε α σα σθε δ πως ου κα θε
 ευ δει q αλ λα σπ⁸ δα ζει προ δου ναι με τοις πα ρα
 vo o μοις z ε γει ρε σθε προ σεν ξασθε μη τις με αρ

νη ση ται βλε πων με εν τω σταυ ρω μα κρο ο
 θν με δο ο α σοι

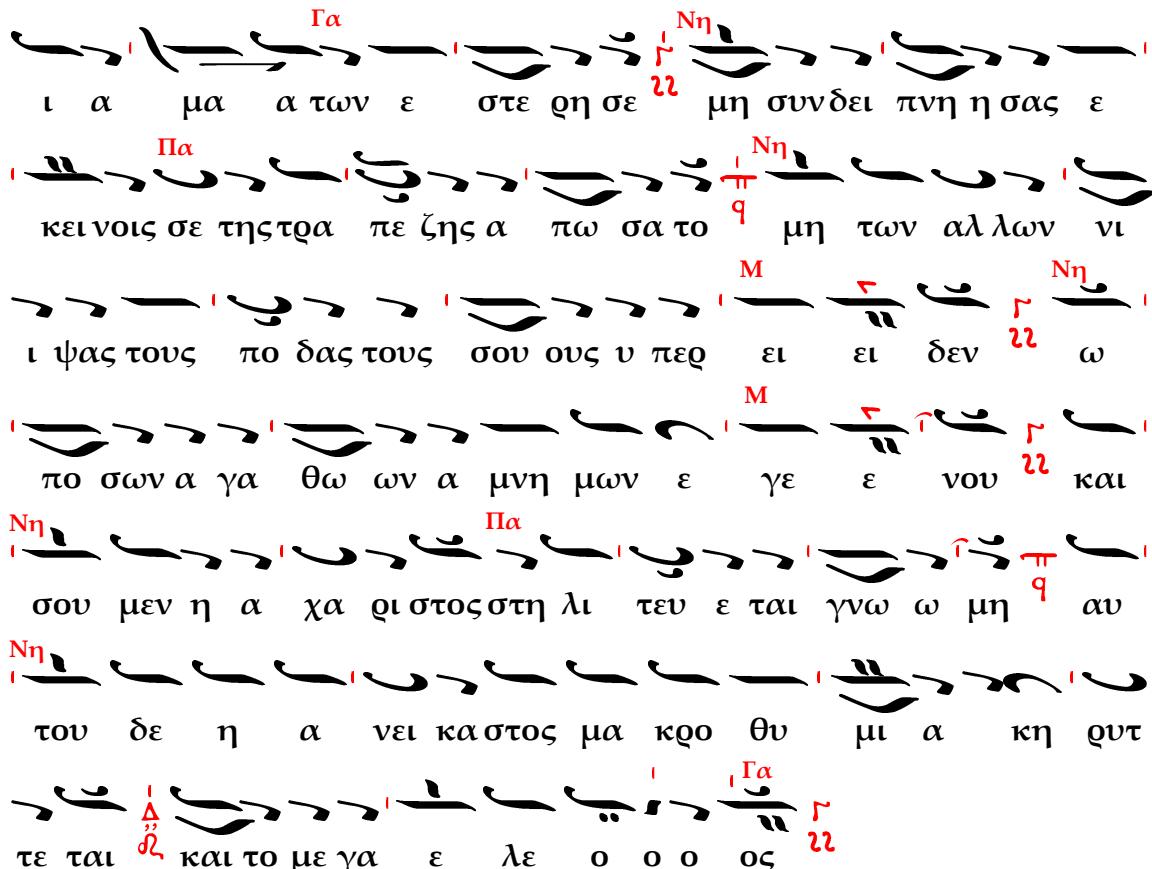
Θεοτοκίον.

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευμα
 τι
 Κ αι νυν και α ει και εις τρις αι ω νας των
 αι ω ωνων α μην

Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου
 ρα νοις χω ρη σα σα εν μη τρασου χαι ρε Παρ
 Πα θε ε νε των προ φη των το κη ρυ γμα δι η ης η
 μιν ε λαμψεν ο Εμμα νου ηλ χαι ρε μη η τηρχρι
 στουτου Θε ου

Κάθισμα. Ἡχος Γα.

Π οι ος σε τρο ο πος Ι ου ου δα προ δο την
 του Σω τη η ρος ειρ γα σα το μη του χο ρου ου σε των
 α πο στολων ε χω ρι σε μη του χα ρι σματος των

* * *

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'

(Ματθ. κε' 57-75).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ο δὲ Πέτρος ἤκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν φευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν φευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Υστερον δὲ προσελθόντες δύο

ψευδομάρτυρες εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ὀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; Τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἰς ὁ Χριστὸς ὁ Γίδης τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἴπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ’ ἄρτι ὅψεσθε τὸν Γίδην τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἴμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἰδε νῦν ἡκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

Ο δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἡσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ο δὲ ἥρονήσατο ἐμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἥρονήσατο μεθ’ ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρωπόν. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶς· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἥρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀδυνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρωπόν· καὶ εὔθεως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ὁγματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Ο β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Καὶ ἀρχεται ὁ α' χορὸς τῆς γ' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντιφώνον Z'. Ἦχος Η̄ Nη. Χ̄

T^{Nη} οις συλ λα βου σι σε ε πα α ρα νο ο ο μοις Δ̄ Δ̄
 α νε χο ο με νο ος ου ου τως ε βο ας Κυ ν
 υ υ ρι ι ι ε η ει ει και ε πα α τα ξα α

Nη
 τε τον ποι οι με ε ε να **χ** και δι ε σκορ πι σα α
 τε τα δω δε κα προ βα α τα α τους μα θη η η
 τα α α ας μου **υ** η δυ να μην πλει ει ει οις
 η δω δε ε κα λε ε ε γε ε ω ω ω νας **χ**
 πα ρα α στη η η σαι α α αγ γε ε ε ε λων **υ**
 αλ λα α μα α κρο θυ ν μω ι ι να πλη ρω ω
 θη **Δ** α ε δη λω σα ν ν μιν δι ι ι α α των
 προ φη η η τω ω ω αν μου **υ** α δη η λα α και αι
 κρυφι α **Nη** **Δ** Κυ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι **υ**

Πα **Nη**
 οι τον αρ νη σα με νος ο ο Πε ε ε τρος **χ**
 εν θε ε ως το ρη η θε εν αν τω συ ν ν
 νη η η κεν **υ** αλ λα προ ση η η γα γε
 ε ε σοι **υ** δα α κρυ α με ε ε τα α νοι
 οι οι ας **Δ** ο θε ο ος ι ι λα σθη η **Nη** **χ** τι ι ι μοι
 και σω ω ω ω σο ο ο ον με **υ**

Θεοτοκίον. χ

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω Δ και α γι ω Πνευμα

τι Δ

K αι νυν και α ει Δ και εις τθς αι χ ω νας των

αι ω νων α μην δ

Ω ^{Nη} σ πυ ν ληνσω τη δι ον και πα ρα δεισοντερπνον

και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε λην ν παρ

χου σαν την α γι αν Παρ θε νον δ ν μην η σω

μεν α παντες λε γοντες το Χαι αι ρε αν τη δ

Ἀντίφωνον Η. Ἡχος Δι. χ

E ^{Δι} ι πα τε πα ρα α α α α νο ο ο ο μοι Δ

τι η κου σα α α τε πα ρα του Σω τη η η ρος

η η μων Δ ου νο ο ο ο μον ε ε ξε ε ε

θε ε ε ε το Nη και των προ φη τω ων τα α α δι δα

αγ μα α α α τα Δι πως ου ουν ε λο ο γι σα α

σθε Δ Πι λα τω πα α α α ρα α α δου ου ου

ναι Δ τον εκ Θε ου ου Θε ε ε ον Λο ο γον Δ ρ και
 Λυ τρω την τω ων ψυ χω ω ων η η η η
 μων Δ

$\sum^{\Delta t}$ ταν ρω θη η τω ε ε ε ε κρα α α α ζον Δ
 οι των σων χα ρι ι σμα α των α ει ε ε εν
 τρου ν φω ω ων τες και κα κου ουρ γο ον α α αντ
 ε ε εν ερ γε ε του η του ου ου ου ουν το
 ο λα α α βειν Δ οι των δι και αι ω ων φο
 ο νε ε εν ται ε σι ω ω πα ας δε χρι ι
 στε Δ φε ρων αν τω ω ω ων την προ ο πε ε ε
 τει ει ει αν πα θειν θε ε ε λων και σω ω
 ω σαι αι η μα α α ας ως φι λα α αν
 θρωω ω ω πος Δ

Θεοτοκίου. Χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι Δ

K Δι αι νυν και α ει ρ και εις τχς αι ω ναστωναι
 ω νων α μην Δ

O Δι τι ουκ ε ε χο μεν παρ οη σι αν δι α τα
 πολ λα η μωων α μαρ τη μα τα θ συ τονεκ σου γε εν νη
 θεν τα δυ σω πη σον Θε ο το ο κε Παρ θε νε πολ
 λα γαρ ι σχν ει δε η σις μη τρος προς ευ με νει αν
 Δε σποτου μη πα ρι ι δης α μαρ τω λων ι κε σι ι ας
 η παν σε μνος ο τι ε λε η η μων ε στι και Nη
 σω ζειν δυ να με νος ο και πα θειν ν περ η μων κα τα
 δε ξα μενος Δ

Ἀντίφωνον Θ'. Ἡχος ιἱ Γα.

οχι αυτα ὀλλα τα ἐπόμενα σύντομα

E Γα στη σαν τα τρι α κο ον τα αρ γν ν ν
 Πα ρι α ρ την τι μη η η ην του ου ου τε τι
 Γα ι μη με ε ε νου ου ον ε τι μη η η
 Πα σαν το ο α πο νι νι ω ω ων Ι ι σρα α η ηλ

Γα ♀ Πα
 γη γο ρει τε και προ σεν χε ε σθε η̄ να α μη ει
 σε ελ θη τε ει εις πει ει ει ρα α α α σμο ον π̄ το
 Νη
 με εν πνευ μα α προ θυ ν μο ον η η δε ε σα αρξ α σθε
 Γα
 νη ης ρ̄ δι α του το γη γο ρει τε η̄

E Γα
 δω καν ει εις το βρω μα μου ον χο ο ο
 λη ην ρ̄ και εις την δι ψα αν μου ε ε ε ε πο ο
 ο τι ι σα α με ο ο ο ο ξο ος π̄ συ ν δε ε
 Κυ ρι ε α α να στη σο ο ο ον με η̄ και αι αν τα
 πο δω ω ω ω σω α αν τοις η̄

Ἐτερα σύντομα νεώτερα ὡς ϕάλλονται συνήθως.

Γα η̄ Πα
 ε στη σαν τα τρι α κοντα αρ γυ ρι α η̄
 την τι μην τε τι μη με ε νη̄ ον ε τι μη
 σα ντο η̄ α πο νι ω ων Ισ ρα ηλ π̄ γη γο ρει τε και
 προ σεν χε σθε η̄ να μη ει σελ θη τε εις πει ρα
 σμον η̄ το μεν πνευ μα προ θυ μου η δε σα αρξ α σθε

The image shows handwritten musical notation for a liturgical chant. The notation consists of black vertical stems with horizontal strokes indicating pitch and rhythm. Red ink is used for several purposes: to highlight specific notes, to mark the beginning of new lines, and to label certain notes with Greek letters and symbols such as Γα (Gamma), Πα (Palpha), Ρα (Rho), Υ (Upsilon), Ω (Omega), and Χ (Chi). The text is written in a cursive hand and includes the following lines:

Γα
νης δι α του το γοη η γο ρει τε Η
Ε Γα
ε δωκαν εις το βρω μα με χο λην Δ
Πα
την δι ψανμε ε πο τι σαν με ο ο ξος Ρα
α να στη σον με Υ και α ντα πο δω ω σωαν τοις Η
Θεοτοκίου. Χ

Γα ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι **υ**
μα τι **υ**

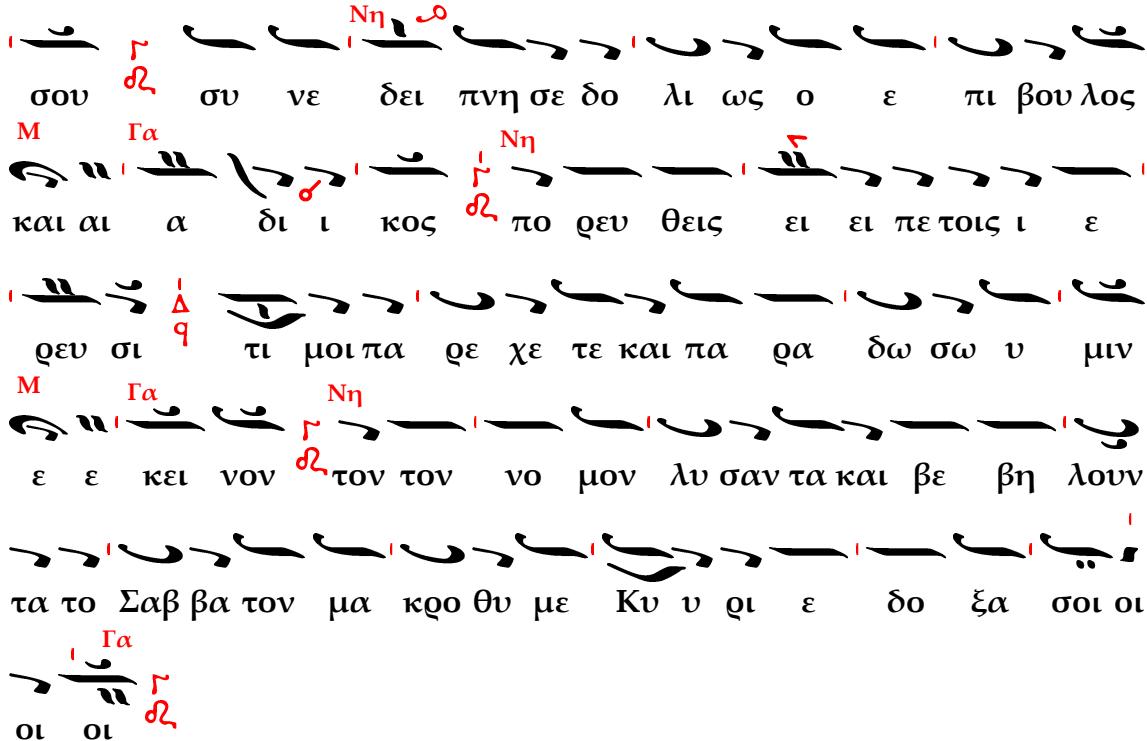
K Γα αι νυν και α ει ^υ_ϙ και εις τ8ς αι ω νας των

Ο ι εξ ε θνων υ μνου ου μεν σε Θε ο το κε

Γα τον εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους **υ** δι α σου ε

λευ θεοω ω σαρκα τας

Κάθισμα. Ἡχος πᾶς Γα.

* * *

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Δ'

(Ιω. ιη' 28 - ιθ' 16).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποίω θανάτῳ ἥμελλεν ἀποθνήσκειν.

Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εῖ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις η̄ ἄλλοι σοι εἴπον περὶ ἐμοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ή βασιλεία η̄ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν η̄ βασιλεία η̄ ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἀν οἱ ἐμοὶ ἥγωνται, οὐα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· οὐν δὲ η̄ βασιλεία η̄ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, οὐα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὡν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Τί ἔστιν ἀλήθεια;

Καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τὸν Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν οὐα ἔνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βιόλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ἡν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Τότε οὖν ἐλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἴμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ὁπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, οὐα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἴμάτιον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἰδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἔσαντὸν Θεοῦ Γίὸν ἐποίησεν.

Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ό δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἔξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἔξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἔξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει.

Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἴ φίλος τοῦ Καίσαρος. Πᾶς ὁ βασιλέα ἔαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Οὐδὲν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἥγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βῆματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὡρα δὲ ὥσει ἔκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἰδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἔκραύγασαν· ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Ο α' χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τῆς δ' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντίφωνον Ι. Ἡχος Πα. Δι.

Πα

α να βαλ λο με νος φως ω ως ι
μα α α α τι ι ι ι ον γυ μνος εις κρι ι σιν
ι ι στα α α το και εν σι α γο ο ο νι ρα
πι σμα ε δε ξα α το ν πο χει ρω αν αν ε
ε πλα α α σεν ο δε πα ρα α α νο ο
μο ος λα α α ος τω Σταυ ρω προ ση η λω ω
σε το ον Κυ ν ρι ο ον της δο ο ο ο ξης το
ο τε το κα α τα α πε ε τα α α σμα του να
ου ου ε ε σχι ι ι σθη η ο η λι ι ος
ε σκο ο ο τα α α α σε μη φε ε ρων

Δι

Πα

Κε

Nη

Πα

Δι

θε α σα α σθαι Θε ε ο ον υ ν υ βοι ζο ο
 με ε ε ε νον ον τρε ε μει τα α συ νμ
 πα α α αν τα αν τον προ ο σκυ νη η η
 σωω ω ω μεν

Ο ^{Πα}
 μα θη της η ηρ νη σα α το ^{Δι} ο λη
 στη ης ε βο ο ο ο η η η η σε μνησθητι μου
 Κυ ρι ε ^{Δι} εν τη βα α σι λει ει ει α α α α
 σου

Θεοτοκίον. χ

Δ ^{Κε}
 ο ξα Πα τρι και γι ω ^υ και ^χ α γι ω Πνευ
 μα τι χ

Κ ^{Κε}
 αι νυν και α ει ^υ και εις τχς αι ω νας των
 αι ω νων α μην ^υ

Ε ^{Κε}
 ι ρη νευ σο ον τον κο σμον ^υ ο εκ Παρ θε νου κα
 τα δε ξα α α με νος Κυ ρι ε ^υ σαρ κα φο ρε σαι

ν υ περ δου λων ι να συμ φω νως σε δο ξο λο
 γω μεν φι λα αν θρω πε ε

Ἄντιφωνον ΙΑ'. Ἡχος Πα.

A^M
 ν τι ι ι α γα α θων ων ε ποι οι
 η σα ας Χρι ι στε τω γε νει ει ει τω ω ων Ε ε
 βραι αι αι ων σταυ ρω θη η ναι σε κα α α τε
 δι ι κα α α α σαν ο ο ξος και αι χο ο λη
 η η ην σε πο ο τι ι σα α α αν τες αλ λα
 δος αυτοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα
 α Α α αν των ο τι ου ου συ ν νη καν
 την ση ην συ υγκα τα α α βα α α σιν

E
 πι τη προ δο σι ι ι ι α ουκ ηρ
 κε σθη σα αν Χρι ι στε τα α γε ε νη τω ων Ε
 βραι αι αι ων αλλ ε κι νουν τα ας κε φα α
 λα ας α α α αν των μν κτη ρι σμον και αι
 χλε εν η η ην προ σα α γο ο ο ον τες αλ λα

δος αυτοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα
 α Α α αυτων ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με
 λε ε ε τηη ηη σαν π

O Πα ν τε γη η ω ω ως ε ε σει ει ει σθη ου
 τε πε τραι ως ε ερ ρα α γη ηηη σαν π Ε
 βραι αι ους ε ε πει ει ει σαν π ου τε του να ου
 το ο ο κα τα α πε ε τα α α α σμα πλ ου τε των
 νε κρων ηη α να α α α στα α α α σις πλ αλ
 λα δος αυτοις Κυ ρι ε κα τα τα ε ε ερ γα
 α Α α αυτων ο τι κε να κα τα σου ου ε ε με
 λε ε ε τηη ηη σαν π

Θεοτοκίον. χ

Δ Κε ρ ο ξα Πα τρι και γι ω υ και Α γι ω Πνευ
 μα τι ρ χ

K Κε αι νυν και α ει υ ρ και εις της αι χ ω νας των

αι ω νων α μην

H Κε ε ον εκ σου σαρ κω θεν τα ε γνω μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε μο νη α γνη μο νη εν λο ο γη με νη δι ο α παυστως σε α νυμ νθντες με γα λυ ν νο με εν

Αντίφωνον ΙΒ'. Ἡχος Πᾶλι Nη.

T Νη α δε ε λε ε γει Ku ῳ i o ος τοις I ον ον ον δαι αι αι αι οις λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α σοι η τι i σοι πα ρη νω ω ω ω ω χλη η η σα τους τν φλους σου ε ε φω τι i σα Δι τους λε προνς σου ου ε ε κα θα α α **M** Νη ῳ i i i σα ανδρα α o ον τα ε πι κλι i i νη ης η νωρ θω ω ω σα α α α μην λα ο ος μου τι i ε ε ποι η η σα α α σοι οι και **Nη** τι i μοι αν τα πε ε ε ε δω ω ω ω κας αν

τι ι του μα αν να χο ο λην Δ
 α τι ι του ου ν δα
 $N\eta$
 τος ο ο ο ξο ος Δ αν τι του α γα α πα α αν

 με Σταυ ρω ω με προ ση λω ω ω ω σα α α α τε
 $P\alpha$ M $N\eta$
 ουκ ε τι στε ε ε γω λοι οι πον β κα λε σω μου

 τα α ε ε ε θνη η χ κα κει ει ει να α με ε
 Δ $N\eta$
 δο ξα α α σου ου ου σι Δ συν τω Πα τρι

 ι ι και τω Πνε ε ε ευ μα α α α τι β κα γω
 Δ $N\eta$
 αν τοις δω ρη η η η σο ο ο ο μαι Δ ζω η η

 ην τηναι ω ω ω ω νι ι ι ι ον β

Σ $N\eta$
 η η η η με ε ε ε ρον β του να α ου

 το κα τα α πε τα ασμα χ εις ε λεγχον ρη γνυ υ

 ται αι των πα ρα α α νο ο ο μων β και
 Δ $N\eta$
 τας ι δι ας α α κτι ι ι να ας β ο η η λι

 ο ος κρον υ ν πτει χ Δε σπο ο ο την ο ρων σταυ

 ρον ου ου ου με ε ε ε νον β

Οι νο μο θε ται του Ι σρα α ηλ Δι ου
 δαι αι αι οι οι και φα ρι ι ι σαι αι αι αι οι Δι
 ο χο ρος των α πο ο στο ο λων βο α α α
 προ ος ν ν υ μας Δι ι ι δε ε να α α
 ος Δη ον ν μεις ε ε λυ σα α τε Αι ι δε
 ε α α α μνος Αι ον ν μεις ε σταυ ρω ω ω ω
 σα α α α τε Δι τα α φω ω πα α ρε ε δωκα τε ε Δι
 αλλ ε ξου σι ι α α α ε ε αν του α
 α α νε ε ε ε στη Δι μη πλα α να α σθε ε Ι ι ου
 δαι αι αι αι οι Δη αν το ο ο ος γαρ ε ε στιν Δη ο
 εν θα λασ ση η σω ω σας και αι αι ε εν ε
 οη μω ω ω θρε ε ε ε ψας Δη αν τος ε ε
 στιν η ζω η η η και αι το ο ο φως Δη και
 η η ει ει ρη η η νη του ον ου κο ο ο ο
 σμου Δη

Θεοτοκίον.

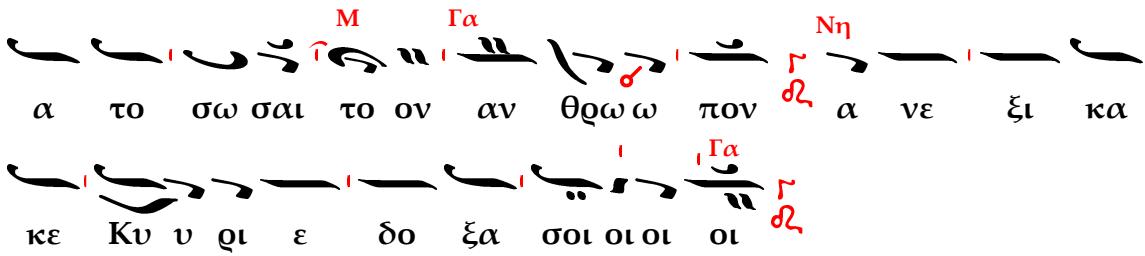
Δ ο ξα Πα τοι και γι ω **Δ** και **Α** γι ω Πνευμα **χ**

Κ αι νυν και α ει **Δ** και εις τος αι ω νας των
αι ω νων α μην **δ** **ν**

Χ αι αι ρε η πυ ν λη του βα σι λε ως της
δο ξης **δ** ην ο γ ψιστος μο νος δι ω δεν σε **δ** και
πα α λιν ε σφρα γι σμε ε νην κα τε λι πεν **δ** εις
σω τη ρι αντωνψυ χω ων η η μων **δ** **ν**

Κάθισμα. Ἡχος **πδ** **Γα.**

Ο τε πα ρε στης τω Κα ι α α φα α ο Θε ε
ος **δ** και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο κοι ι
της **δ** αι ου ρα νι αι δυ να μεις εκ του φο βου ε
σα α λευ θη η σαν **δ** το τε δε και υ ψω ω θης ε
πι του ξυ λουεν με σω δυ ν ο λη στων **δ** και ε λο
γι σθης με τα α νο ο μων ο α να μαρ τη τος δι

* * *

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ἵερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ἵερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο ἵερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε'

(Ματθ. κζ 3-32).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ Ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις λέγων· Ὡμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; Σὺ δψει. Καὶ δίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες ἥγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἔως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ δῆθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· «καὶ ἐλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου δὲν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἐδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξε μοι Κύριος».

Ο δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἥγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἥγεμὼν λέγων· Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ο δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν δῆμα, ὡστε θαυμάζειν τὸν ἥγεμόνα λίαν.

Κατὰ δὲ ἔορτὴν εἰώθει ὁ ἥγεμὼν ἀπολύειν ἐνα τῷ δχλῷ δέσμιον, δὲν ἥθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

Συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Ἡδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.

Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ’ ὄναρ δι’ αὐτόν.

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω.

Ίδων δὲ ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὡφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὅψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγελώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ’ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, καὶ πλέξαντες στέφανον ἐκ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴματια αὐτοῦ, καὶ ἀπῆγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἤγγάρευσαν ἵνα ἀρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Ο β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

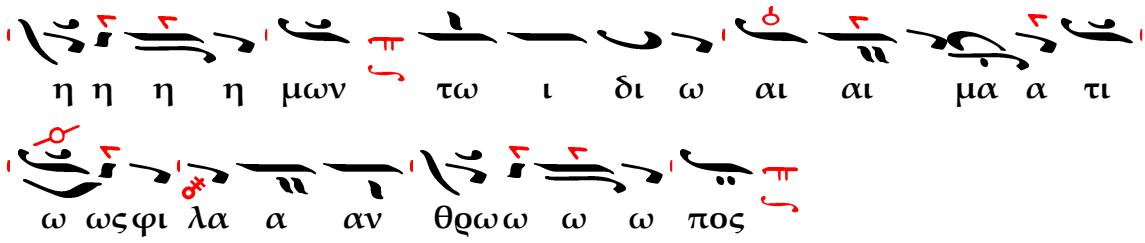
Καὶ ἄρχεται ὁ α' χορὸς τῆς ε' τριάδος τῶν ἀντιφώνων.

Ἀντιφώνων ΙΓ'. Ἦχος Πα.

Tο α αθροι σμα α τω ω ων Ι ι ι ου ου δαι
αι αι ων τω Πι λα α τω η τη η σα αν το σταυ

οω θη η ναι αι αι σε Ku v οι i i i ε ^π αι
 τι αν γαρ εν σοι οι μη η η ε εν ρο ον τες ^{Δι} ^Α τον
 ν πενθυ ν νον Ba ραβ βαν η η λεν θε ε ε ε
 οω ω ω ω σαν ^{Πα} ^Δ και σε τον δι και ον κα τε δι
 κα σαν ^Δ μι αι φο νι ας εγ κλημα κλη η η οω
 σα α με ε ε ε νοι ^π αλ λα δος αν τοις Ku οι
 ε το αν τα πο ο δο ο μα α αν των ^Δ ^ο τι κε να
 κα τα σου ου ε ε με λε ε ε τηη η η σαν ^π

Ο ^{Πα} ν παντα φρι i σει ει ει και αι τρε ε ε μει ^Δ
 και πα σα γλωσσα ν ν μνει ^{Δι} χρι στον θε ου δν να α
^{Πα} μι i ιν και αι Θε ου ου σο φρι i i i αν ^π οι
 i ε ρει εις ε ερ ρα α πι i i σαν ^M και ε
 δω καν α αυ τω ω χο ο ο ο λην ^Δ και παντα πα
 θειν κα α τε δε ε ε ε ξα α α α το ^{Πα} ^Δ σωσαι
 θε λων η η μας εκ των α νο ο ο μι ω ων

 η η η η μων τω ι δι ω αι αι μα α τι
 ω ωςφι λα α αν θρωω ω ω πος

Θεοτοκίον.

Δ^{Κε} ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι

K^{Κε} αι νυν και α ει και εις τχς αι ω νας των
 αι ω νων α μην

Η^{Κε} ε ο το κε η τε κου σα δι α λο γου ν ν
 περ λο γον τον κτι στην τον ι δι ον αν τον δυ σω ω
 πει σωσαι τας ψυ χας η μω ων

Ἀντίφωνον ΙΔ'. Ἡχος Ηλιος Νη.

K^{Νη} ν ν ν ν ρι ι ι ι ε ο τον λη η
 στην συ νο δοι πο ο ρον λα α βων τον εν αι μα
 τι χει ρας μο λυ ν ν να α α αν τα και η
 η μας συν αν τω κα α τα ρι ι ι θμηη η

η σον ^{Nη} ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν
 θρω ω ω πος ^v ^Δ

M ι κρανφω ω νην ^v ^{Δη} α φη κε εν ο λη η στης εν
 τω Στα αν ρω ^{Δη} με γα λην πι στι ιν ε ε εν ρε ε ^{Δη}
Nη
 μι ι ι α α ρο πη ε ε ε σω ω ω ω θη ^v

 και πρω τος πα ρα α δει ει ει σου ^χ πυ ν λας α α
 νοι οι οι ξας ει ει ει ση η η ηλ θεν ^v ο αν
 του την με ε τα νοι οι α αν προ ο σδε ^M ξα α α

 με ε ε ε νος ^{Δη} Κυ ν ν ρι ε δο ο ο ο ξα α α

 α σοι ^v ^Δ

Θεοτοκίον.

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω ^{Δη} και Α γι ω Πνευμα

τι ^Δ ^{Δη}

K αι νυν και α ει ^{Δη} και εις τθς αι χ ω νας των

αι ω νων α μην ^v ^{Δη}

X^{Nη}
 αι οε η δι αγ γε λου την χα οαν του κοσμου
 δε ξα με ε νη ρ^χ χαι οε η τε κου ου σα τον ποι η
 την σου και Κυ ρι ον ρ^χ χαι οε η α ξι ω θει σα γε νε
 σθαι Μη η τηρ χρι στον ουτου Θε ου ρ^χ

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ιδ' ἀντιφώνου ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον αἱρεῖ τὸν Σταυρὸν καὶ περιελθὼν τὴν ἄγιαν Τράπεζαν ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ Ἱεροῦ βήματος καί, προπορευομένων λαμπάδων καὶ τῶν ἑξαπτερύγων καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ θυμιατοῦ διασχίζει τὸ βόρειον καὶ τὸ κεντρικὸν κλίτος τοῦ ναοῦ ἀπαγγέλλων ἐμμελῶς τὸ Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πήγνυσι τὸν Σταυρὸν καὶ θυμιάσας αὐτὸν καὶ ποιήσας τρεῖς μετανοίας ἀσπάζεται αὐτὸν καὶ εἰσέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου εἰς τὸ Ἱερόν· ὁ δὲ α' χορὸς φάλλει τὸ αὐτὸ τροπάριον.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδαις τὴν γῆν κρεμάσας (**τρίς**). Στέφανον ἔξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς. Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἄδαμ. Ἡλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ Γίδης τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ (**τρίς**). Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Ἀντιφώνον ΙΕ'. Ἡχος Π^χ Π^θ.

Σ^{Πα}
 η με ε ρον κρε μα ται αι ε ε ε πι ι ξυ
 ν ν λου ρ^χ ο εν ν δα α σι ι την γη ην κρε
 μα α α α σας π^χ τρίς
Σ^{Πα}
 τε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι ι τι ι

θε ε ε ε ται **Πα** ο των αγ γε ε λων βα α σι ι
 ι λευς **π**
Ψ εν δη πορ φυ ν ν ραν πε ρι βαλ λε ται **Δι**
Δι ο πε ρι βα α λων τον ου ρα α νον **Κε** ε
 εν νε ε ε φε ε ε λαιαις **υ**
P α πι σμα α κα τε ε δε ε ξα α α α
 το **δη** ο εν Ι ορ δα α α νη ε λευ θε ρω ω σας
 το ον Α α α δαμ **π**
H λοι οι οις προ ο ο ση η λω ω ω θη **Δ**
 ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι
Ϛ **π**
 ας **π**
Λ ογ χη η η ε ε ε κε εν τη η η θη **ο**
 γι νι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νον **π**
Π ρο σκυ νου με εν σου τα πα α α θη η χρι ι
Ϛ **τρίς**
 ι στε **π**
Δ ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι

και την εν δο ξο ον σου ου α
 να α α στα α α σιν

Mη ως Ι ον δαι οι ε ο ορ τα α σω ω

O Σταυ ρος σου ον Κυ ρι ι ε ζω η και αι α να α α α στα α α α σις ν ν πα αρ χει τω ω λα ω ω ω σου και επ αν τω ω πε ε ε ποι οι θο ο ο τες σε τον σταυ ρω θεν τα Θε ον η μω ων ν ν μνθ μεν ε λε ε η σο

ον η η η μας

Θεοτοκίον. χ

Δ ^{Κε} ο ξα Πα τρι και γι ω ^χ και α γι ω Πνευ

μα τι χ

Κ ^{Κε} αι νυν και α ει ^{υ σ*} και εις τάς αι ω νας των

αι ω νων α μην υ

Ο ^{Κε} οω σα σε ε κρε μα με νον χρι στε η σε κυ

η σα σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο

οω μν στη ρι ον γι ε ε μου πως ε πι ξυ

λου θνη η σκεις σαρ κι πη γνυ με νος ζω ης χο ρη

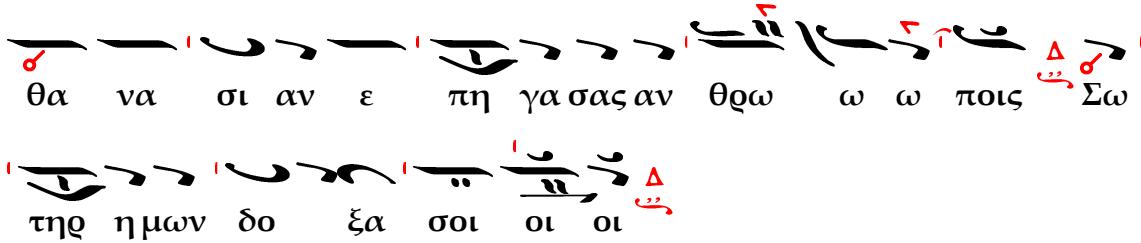
γε ε ρ

Κάθισμα. Ἡχος Δι.

Ε ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας

του νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω

προ ση λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α

* * *

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤ' (Μαρκ. ιε' 16-32).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον, καὶ ἥρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴματια τὰ ἵδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἴματια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. Ἡν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἵτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστάς, ἵνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· «Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη».

Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Οὐά, ὃ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! Σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ

σταυροῦ. Ὄμοιώς δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἄλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· Ἀλλους ἔσωσεν, ἔαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

‘Ο β’ χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Οι Μακαρισμοί. Ἡχος λέγετος Βου.

μο λο ο γη σε το ον κρυ πτο μενον **χ** μνησθητι και η μων
 Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει ασου **χ**
χ Ma κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την
 δι και ο συ νην **χ** ο τι αυ τοι οι χο ορ τα σθη
 σονται **χ**

Tο ον του νομουποι η την εκ μα θη του ω νη
 σα αν το α νο μοι **χ** και ω ως πα ρα νο μον αν τον τω
 Πι λα του βη μα α τι ε στη σαν **χ** κραυ γα ζον
 τες Σταυ ρω σον τον εν ε ρη μω του ου τους μαν
 να α δο τη σαν τα **χ** η μεις δε τον δι και ον
 λη στην μι μη σα α μενοι πι στει κραζομεν **χ** μνη η σθη

τι και η μων Σω τηρ εν τη βα σι ι λει ασου **χ**

χ Ma κα ρι οι οι ε λε η μο νες **χ** ο τι αυ
 τοι ε λε ε η θη σονται **χ**

Tων θε ε ο κτονων ο ε σμος I ου δαι ων ε
 θνο ος το α νο μον **χ** προ ος Πι λα τον εμ μα νως **χ** α

να κραζον ε λε γε Σταυρω σον χρι στον τον
 α νευ θυ νον Βα ραβ βαν δε μα αλλον ου τοι η
 τησαν το η μεις δε φθεγ γο με θα λη στου του
 ευ γνω ω μονος την φω νην προσαυ τον μνησθητι και η
 μων Σω τηρ εν τη βα σι ι λει ασου
Μα κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α ο
 τι αν τοιτον Θε ε ον ο ψονται
Hζω ω η φορος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ
 πη γη α α να βλυζον σα την Ε εκ κλη σι αν σου χρι
 στε ως λο γι κον πο τι ζει ει πα ρα δει σον εν
 τευ θεν με ρι ζον σα ως εις αρ χας εις τε εσ
 σαρα Ευ αγ γε λι α τον κο σμον αρ δευ ου σα
 την κτι σιν εν φραι αινουσα και τα ε θνηπι στως δι
 δα ασκουσα προ σκυ νειν την βα σι ι λει αν σου
Μα κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αν
 τοι νι οι Θε 8 8 κλη θη σονται

E ε σταυ ρωθης δι ε με ι να ε μοι πη γα
ση ης την α φεσιν ε ε κεν τη θης την πλευ ραν ι να
κρου νους ζω ης α α να βλυ σης μοι τοις η λοις
προ ση λω σαι ι να ε γω τω βα α θει των πα
θη μα των σου το ν ψος του κρα τους σου πι στου
με νος κρα α ζωσοι ζω ο δο τα χρι στε δο ξα και τω
Σταυ ρω ω Σω τερ και τω ω πα θει σου
Mα κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι ε νε κεν
δι και ο συ νης ο τι αν των ε ζιν η βα σι
λει α των ρα νων
Sτα ραυ ρου με νου σου χρι στε πα σα η κτι σις βλε
που ου σα ε τρε με τα α θε με λι α της γης δι ε
δο νει το φο βω ω του κρα τους σου φω στη ρες
ε κρου πτον το και του να ου ερ ρα α γη το κα
τα πε τα σμα τα ο ρη ε τρο μα ξαν και πε
τραι ε σχι ι σθη σαν και λη στης ο πι στος κραυ γα ζει

συν η μιν Σω τηρο το Μνησθητι
 Χ Μα κα ρι οι ε στε χ ο ταν ο νει δι σω σιν
 ν μας και δι ω ξω σι χ και ει πω σι παν πο νη
 ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε
 μχ
T ο ο χει ρογραφον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ
 ρη η ξας Κυ ρι ε χ και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον
 ε κει σε τυ ρα αν νον ε δη σας χ ρυ σα με
 νος α παν τας εκ δε σμων θα να α τουτη α α να
 στασει σου χ δι ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω
 πε Κυ υ ρι ε και αι βο ω μενσοι χ μνησθητι και η μων
 Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σου χ
 Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε χ ο τι ο μι
 σθος υ μων ψη πο λυς εν τοις χ ρα νοις χ
O υ υ ψω θεις εν τω Σταυ ρω και του θα να του
 λυ σα ας την δυ να μιν χ και ε ε ξα λειψας ως Θε ος

το καθ η μων χει ρο γρα α φον Κυ ρι ε **β** λη
 στου την με τα νοι αν και η μιν πα πα ρα
 σχουμο νε φι λανθρω πε **χ** τοις πι στει λα τρευ ου σι
 Χρι στε ο Θε ο ος ημων και βο ω σισοι **χ** μνη ησθη
 τι και η μω ων εν τη βα σι ι λει ασου **χ**
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω **Δ** και Α γι ω Πνευ
 μα τι **χ**
T ο ον Πα τε ρακαι Υι ον και το Πνευ μα παν τε ες
 το α γι ον **χ** ο ο μο φρονωσοι πι στοι **χ** δο ξο λο
 γειν α ξι ω ως εν ξω με θα **χ** Μο να δα Θε
 ο τη τος εν τρι σιν υ παρχουσαν υ πο στασε σιν **χ**
 α συγ χυ τον με νου σαν **χ** α πλην α δι αι
 αι ρετον και αι α προσι τον **χ** δι ης εκ λυ τρου με θα του
 πυ ρος της κο λα σε ως **χ**
K αι νυν και α ει ει **Δ** και εις τρι αι ω νας
 των αι ω νων α μην **χ**

Τη ην Μη τε φασού χρι στε την εν σαρ κι α σπο
 ρω ως τε κουσανσε **χ** και αι Παρ θενον α λη θως και με
 τα το κον μει να σαν α φθο ρον **χ** αυ την σοι
 προ σα γο μεν εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ
 ε λε ε **χ** πται σμα των συγ χω ρη σιν δω ρη σα
 σθαι πα αν το τε τοι οις κραν γαζου σι **χ** μνη η σθη τι και η
 μων Σω τη ηρ εν τη βα σι ι λει α σου **χ**

Προκείμενον

Ἅχος λέτος Βου ξ

Δ ι ε με ρι ι σα ντο **χ** τα ι μα τι α μδ
 ε αν τοις και ε πι τον **χ** μα τι ι σμο ον μου **δ**
Γ ε βα λον κλη η ρον **χ**
 στιχ. α' **χ** **Ο** Θε ος ο Θε ος μου προσχες μοι **χ** ι
 να τι ι ε γκα τε λι πε ες με **χ**
Δ ι ε με ρι ι σα ντο **χ** τα ι μα τι α μδ
 ε αν τοις και ε πι τον **χ** μα τι ι σμο ον μου **δ**

ε βα λον κλη η ρον
στιχ. β'
Μα κραν α πο της σω τη ρι ας μου οι

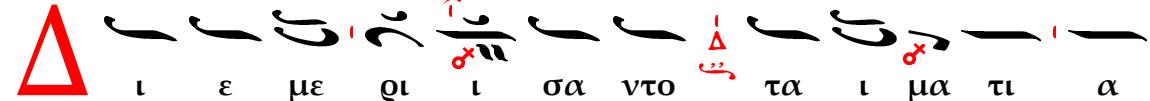
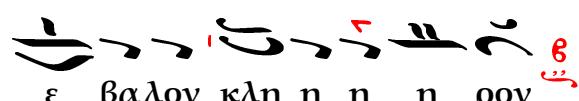
λο γοιτων πα ρα α πτω μα των μ

Τὸ τρίτον

ἐλεύθερος χρόνος

ι ε με ρι ι ι ι ι σα ντο τα ι μα
τι α α μ ε αν τοις και ε πι τον ι μα τι ι

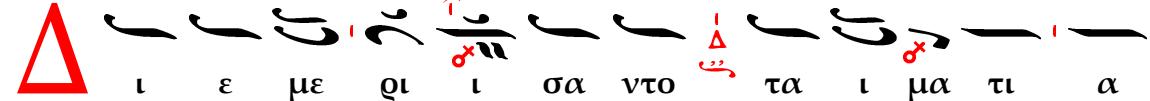
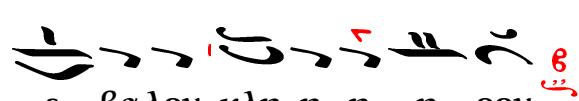
σμο ον μου ε βα λον κλη η η ρο ο ο ο ον
εἰς χρόνον

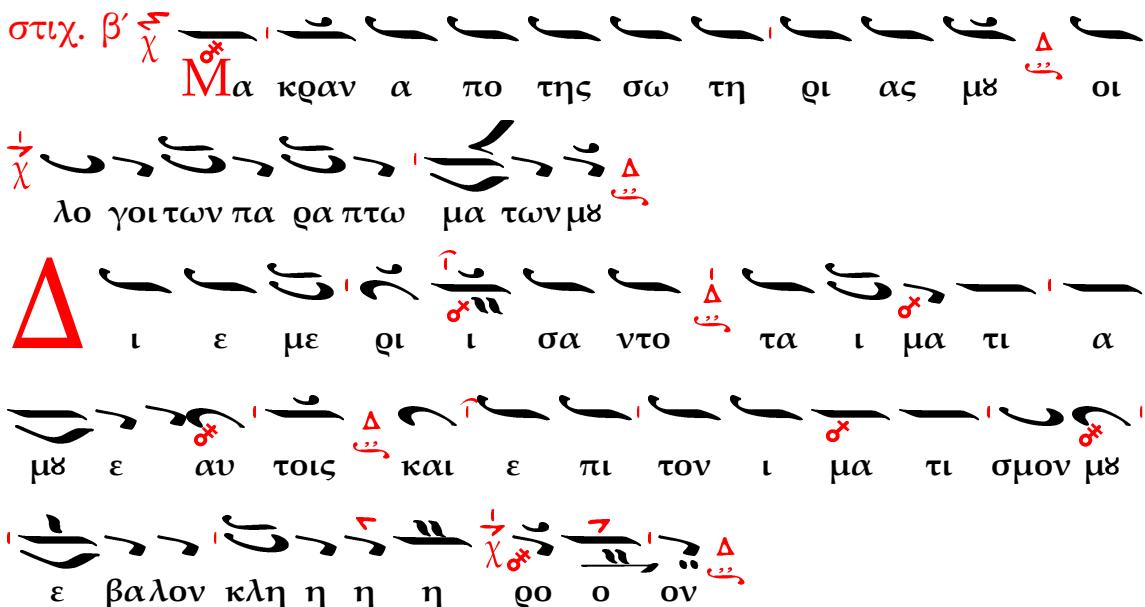
Ἄχος Δι θ

ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α
μ ε αν τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μ

ε βαλον κλη η η η ρον

στιχ. α'
Ο Θε ος ο Θε ος μου προσ χες μοι
ι

να τι ε γκα τε λι πες με

ι ε με ρι ι σα ντο τα ι μα τι α
μ ε αν τοις και ε πι τον ι μα τι σμον μ

ε βαλον κλη η η η ρον

* * *

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφία· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ'

(Ματθ. αζ' 33-54).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὅξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἥθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἴματια αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου «Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἐαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον», καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.

Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Ό καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν· εἰ Ὑἱὸς εἰ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Όμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ

Φαρισαίων ἔλεγον· Ἐάλους ἔσωσεν, ἐαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ρύσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἴπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι Γίός. Τὸ δ' αὐτὸν καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἡλὶ Ἡλί, λιμᾶ σαβαχθανί; Τοῦτ' ἐστι, Θεέ μου Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἔκει ἐστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε δέξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἀφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν.

Ο δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἵδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἔως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῳχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἥγερθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ο δὲ ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἴδοντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Γίδος ἦν οὗτος.

Ο α' χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ἀναγνώστης τὸν ν' φαλμόν (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντείς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτείς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπειγωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἔμοι, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἔγκαινισον ἐν τοῖς ἔγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἔμοι.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Τῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· δλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
τοῦ ἄγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφία· ὅρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου Εὐαγγελίου.

Ο ἵερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ἵερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἄγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Η'

(Λουκ. κγ' 32-49).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἔτεροι δύο
κακούργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν
τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς
κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ο δὲ Ἰησοῦς
ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς οὐ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσι.
Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἴματα αὐτοῦ ἔβαλλον αλῆρον. Καὶ εἰστήκει
ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς
λέγοντες· Ἀλλους ἔσωσε, σωσάτω ἔαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ

Χριστὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὅξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἡν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ’ αὐτῷ γράμμασιν Ἐλληνικοῖς καὶ Ρωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Εἶς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως ἀξια γὰρ ὃν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἀτοπὸν ἐπράξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄμην λέγω σοι, σήμερον μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

Ἡν δὲ ὥσει ὤρα ἔκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ’ ὅλην τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλείποντος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

Ίδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὁντως δὲ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὅχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεψον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Ο β' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἄρχεται ὁ α' χορὸς
τοῦ παρόντος τριῳδίου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Προσάββατόν τε.
Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Ἡχος πλ. β'. Ὡδὴ ε'. Ο είρμός. (τροπάρια 3)

Ἡχος πλ. Βουθ.

Π Δι
ρος σε ορ θρι ι ζω τον δι ε ευ σπλαγ χνι
αν σε αυ τον τω πε σον τι κε νω σα ντα α α τρε

πτως **ε** και με χρι πα θων **Δ** α πα θως ν πο κυ ψαν
 τα **ε** Λο γε Θε ου **ε** την ει ρη νην **Ζ** πα ρα σχα μοι
 φι λανθρωω πε **ε**

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι **ε**
P **Δι** ν φθεν τες πο ο δας **Δ** και προ κα α θαρ **θε** εν
 τες **ε** μν στη ρι ου με θε ξει του θει ου νν χρι στε
 σ8 **Δ** οι ν ν πη ρε ται **ε** εκ Σι αν ε λαι ω νος
 με γα προς ο ρος συ νν α νηλ θον **Δ** ν μν8 ντες σε
 φι λανθρωω πε **ε**

Δ ο ξα Πα τρι και γι **ε** ω **Δ** και Α γι ω Πνευ μα
τι **ε**

K αι νν και α ει και εις τ8ς αι **ε** ω νας των αι
 ω νων α μην **ε**

O **Δι** ρα τε ε ε φης **Δ** φι λοι μη η θρο ει εισθε **ε**

νυν γαρ η γγι κεν ω φα λη φθηναι με εκταν θη ναι Δ
 χερ σι ιν α νο μων θ παν τες δε σκορπι σθη σε σθε Δ
 ε με ε λι πον τες θ ους συ να ξω ζ κη ρυ ξαι
 με φι λανθρω πον θ

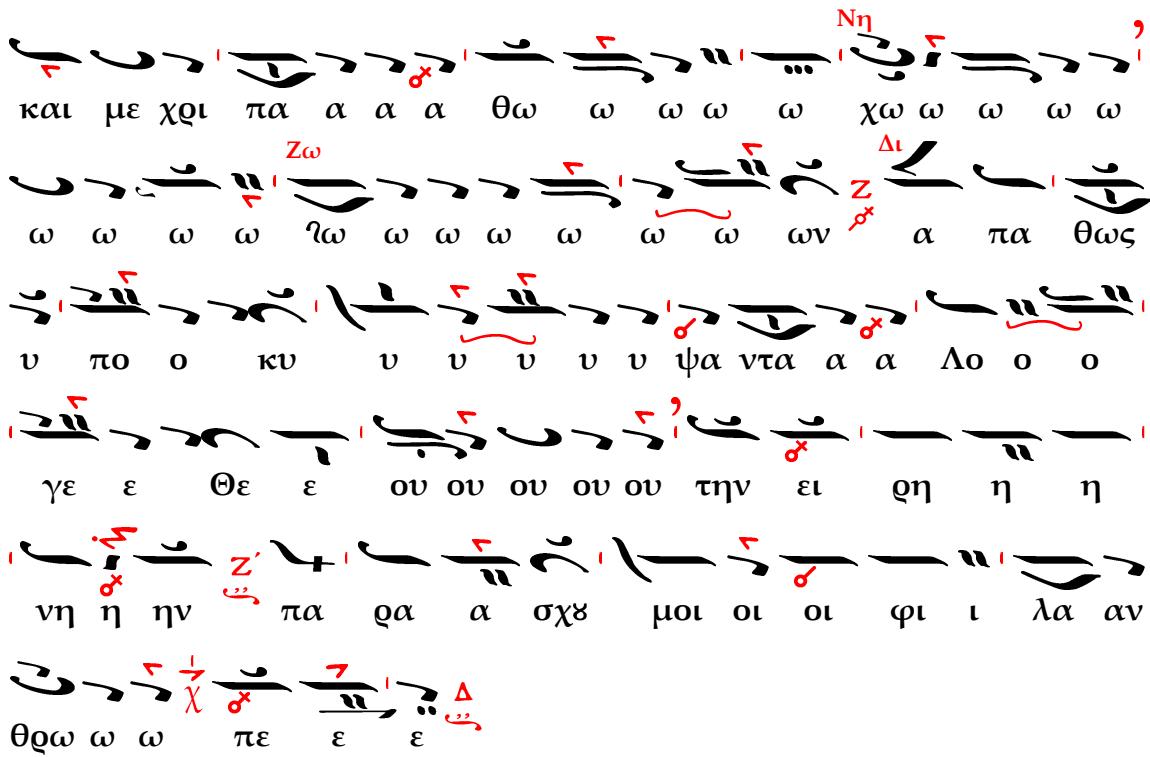
Ἡ καταβασία

Π Δι ρος σε ορ θρι ι ζω δι τον δι ε ευ σπλαγ χνι ι
 αν θ σε αυ τον τω πε σον τι κε νω σα ντα α α τρε
 πτως θ και με χρι πα θων δι α πα θως ν πο κυ ψαν
 τα Λο γε Θε ου θ την ει ρη νην ζ πα ρα σχ ρ μοι
 φι Δ λα αν θρω ω ω πε ε ε

Ἄργὴ καταβασία.

Ἡχος Βου θ

Π ρος σε ορ θρι ι ι ζω ω ω ω ω ω
 το ο ον δι ι ε ε εν σπλα γχνι ι ι ι ι
 αν θ σε αυ τον τω πε σο ο ο ον τι ι ι ι
 ι ι κε νω σα α α ντα α α α α τρε ε ε πτως θ

Συναπτὴ μικρά, μεθ’ ἦν ἐκφώνησις.
Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ
‘Ο ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.
Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ.
Ὕχος πλ. δ. Αὐτόμελον.

**Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ
 κατεῖδε Μαρία, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν
 ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Γεννητής καὶ Θεός μου.**

‘Ο Οἶκος.

**Τὸν ἴδιον Ἰησοῦν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα, πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον,
 ἥκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ’ ἐτέρων γυναικῶν, ταῦτα
 βιωσα· Ποῦ πορεύῃ Τέκνον; τίνος χάριν τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς;
 μὴ ἔτερος γάμος, πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾶ; κάκει νῦν σπεύδεις, ἵν’ ἔξ
 ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσῃς; συνέλθω σοι Τέκνον, ἡ μείνω σοι
 μᾶλλον; δός μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθῃς με, ὁ ἀγνὴν
 τηρήσας με· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Γεννητής καὶ Θεός μου.**

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

**Τῇ Λ’ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου Ἅποστόλου
 Ἰακώβου ἀδελφοῦ τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.**

Στίχ. Ως ἀμνὸς Ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,
 Τῆς εὔσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.
 Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ
 Ποιητοῦ.**

Στίχ. Τέρψας ό Κλήμης γηγενεῖς ώδαις κάτω,

Απῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Μάξιμος εύρων τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσην,

Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εύρεσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἅγιου Ιερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Στίχ. Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,

Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εύροιας.

Στίχ. Τίς μὴ Δονάτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,

Ὄν περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Νεομάρτυρις Ἀργυρῆ, ἡ κατὰ τὸ ἔτος ἀφικεί (1725) ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα καὶ βασανισθεῖσα, ἐν φυλακῇ τελειοῦται.

Στίχ. Ἡ Ἀργυρῆ δέ, τοῖς φυλακῇς βασάνοις,

Ὑπὲρ τὸ ἀργύριον ἡμᾶς φαιδρύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Εύτροπίου, πρώτου ἐπισκόπου τῆς Σαίντης ἐν Γαλλίᾳ.

Στίχ. Ἐξέδαρται Εύτροπιος ὡς κριός τις,

Καὶ πλάνην ἐκεράτισε ἀντιδίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου Μπριαντσιανίνωφ, ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως.

Στίχ. Ο θεῖος ἔρως ἐν σπλάγχνοις Ἰγνατίου,

Ἡν ὡς τοῦ πάλαι ἐκείνου Θεοφόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εύρεσεως τῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικήτα, ἐπισκόπου Νόβγκοροντ.

Στίχ. Ἡνέῳκται τὸ σῆμα φέρον Νικήτα,

Τὰ τίμια λείψανα ἡγιασμένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου Σάββα τοῦ Ζβενίγκοροντ, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Σεργίου τοῦ Ραντονέζ.

Στίχ. Σάββα τιμῶμεν τὴν εὔρεσιν λειψάνων,

Ὅτι πλουτοῦσι τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν.

Εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὰ ἄγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν· τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ὁραῖσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὅβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαιῖναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ δέξιος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ἢ δι' ἡμᾶς ἐκῶν κατεδέξατο· ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ,

σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ δύμολογίαν.

Σπίχ. Εἰς τὴν σταύρωσιν.

Ζῶν εἰ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,

Ὦ νεκρὲ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγου.

Εἰς τὸν εὐγνώμονα ληστήν.

Κεκλεισμένας ἥνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας,

Βαλὼν ὁ Ληστῆς κλεῖδα τό, Μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρω σου εὔσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ωδὴ η. Ο εἱρμός. (τροπάρια 5)

Ἄχος πτῶ Βουθ.

 Δι τη λην κα κι ι ας α ντι θε 8 Παι δες
 θει ει ει οι πα ρε ε δειγ μα τι σαν κα τα χρι
 στο δε φρον ατ το με νο ον α νο μον συ νε δρι ον βρ
 λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα
 τον τα α πα λα μη ον πα α σα κτι σις εν λο γει
 δο ξα ζο σα εις το 8ς αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξασοι

A Δι πο βλε φα α ρων Μα θη ται νυν υ πνον
 ε ε ε φης χρι στε ε τι να ξα τε εν προ σεν
 χη δε γρη γο ρει τε πει ρα σμωμη πως ο λη σθε και

μα λι ι στα Σι μων **Θ** τω κρα ται ω γαρ μει ζων πει ρα
γνω θι ι με Πε τρε **Θ** ον πα α σα κτι σις **Δ** ευ λο γει
δο ξα ζ8 σα εις τ8 8ς αι ω νας **Θ**

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο οσ η η μων δο ξασοι **Θ**

B ε βη λον ε ε πος **Δ** των χει λε ων ου πο τε προ
η η η σο ο μαι Δεσποτα **Θ** συν σοι θα ν8 μαι ω ως
ευ γνωμων **Θ** καν οι παν τες αρ νη σωνται **Δ** ε βο η η
σε Πετρος **Θ** σαρξ ου δε αι αι μα **Δ** ο Πα τηρ σ8 α
πε κα λυ ψε μοι σε **Θ** ον πα α σα κτι σις **Δ** ευ λο γει
δο ξα ζ8 σα εις τ8 8ς αι ω νας **Θ**

χ **E**υ λο γου μεν Πα τε ρα γι ον **Δ** και Α γι ον
Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον **Θ**

B α θος σο φι ι ας θε ι κης **Δ** και γνω σε ως
ου πα α αν ε ε ξη ρευνησας **Θ** α βυσ σον δε μου των

κοι μα των ου κα τε λα βες αν θρω πε Δ
 ο Κυ ρι ι
 ος ε φη σαρξ ψν υ πα αρ χων μη καν χω αρ νη ση
 τρι ι τον γαρ με ον πα α σα κτι σις Δ ευ λο γει δο
 ξα ζε σα εις τε ψε αι ω νας Ζ

K αι νυν και α ει και εις τε ψε αι ω νας των αι
 ω νων α μην Ζ
A πα γο ρε ευ εις Σι μων Πε τρε Δ ο περ πει
 ση τα α α χο ος ως ει ρη ται και σοι παι δι
 σκη οι α θατ τον προ σελ θου σα πτο η σει σε Δ ο Κυ
 ρι ι ος ε φη πι κρως δα κρυ σας ε ξεις ο μως ευ
 ι ι λα τον με ον πα α σα κτι σις Δ ευ λο γει δο
 ξα ζε σα εις τε ψε αι ω νας Ζ

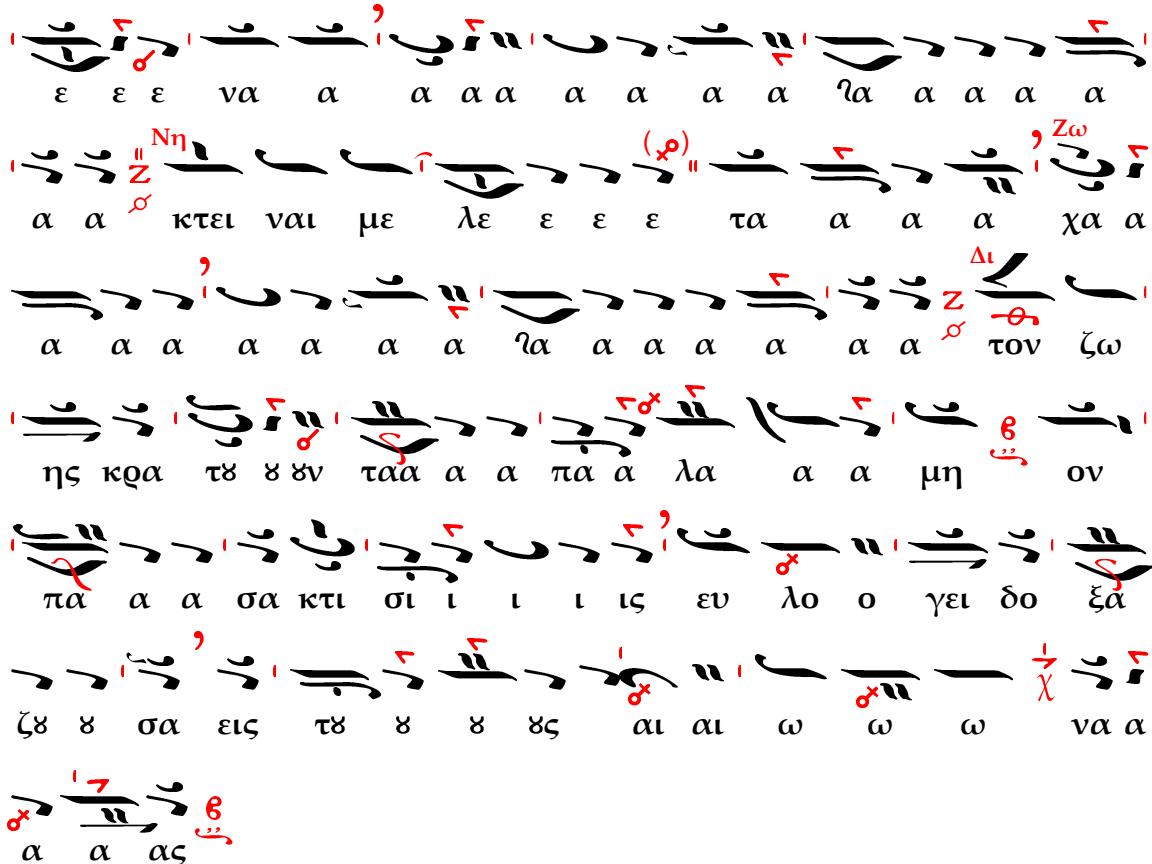
Η καταβασία

Χ **A**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου
 με εν τον Κυ ρι ον Ζ

Στη λην κα κι ι ας α ντι θε 8 Παι δες
 θει ει ει οι πα ρε ε δειγ μα τι σαν κα τα χρι
 στα δε φρου ατ το με νο ον α νο μον συ νε δρι ον β8
 λευ ε ται κε να κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα
 τ8ν τα α πα λα μη ον πα α σα κτι σις εν λο γει
 δο ξα ζ8 σα εις τ8 8ς αι ω ω ω να α α ας
 Ἀργὴ καταβασία.

Ἔχος Βουθ

Αι νον μεν εν λο γ8 μεν και προ σκυ ν8 8
 με ε εν το ον Κυ ν ρι ι ον
 Στη λην κα α α κι ι ας α ντι θε 8 Παι
 δε ες θει ει ει οι πα ρε ε ε ε ε δει ειγ
 μα α α α α α α τι σαν κα τα χρι στα
 δε ε ε φρου ν ν ατ το ο με ε ε νον
 α α νο μον συ νε ε δρι ι ον β8 λε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ται κε ε ε

* * *

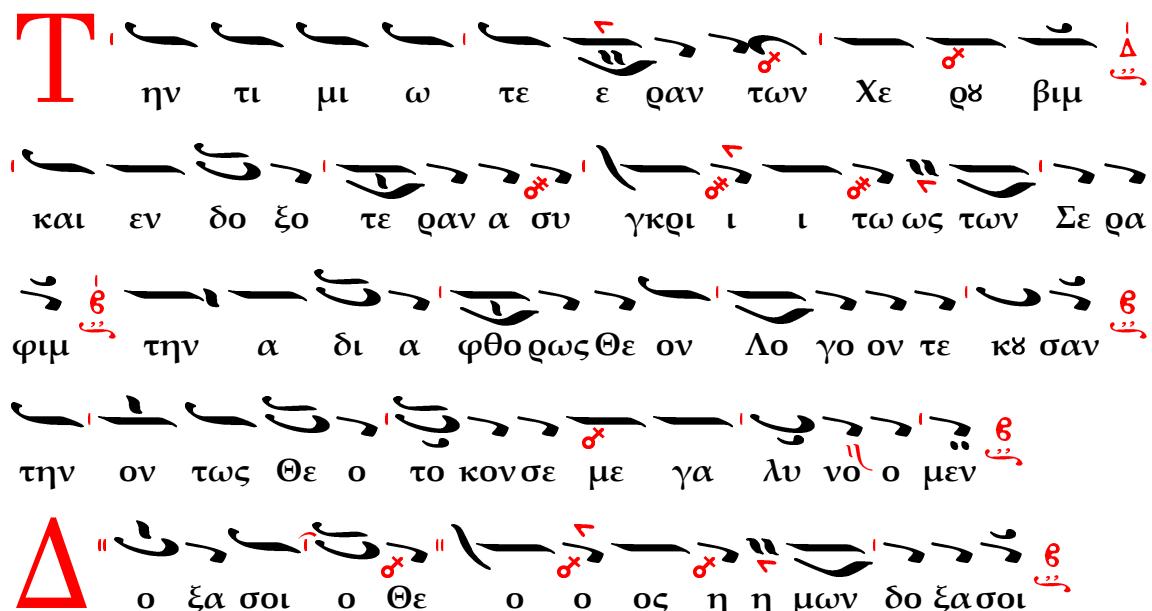
Ο διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ φάλλεται ἡ

Ωδὴ θ'. Ο είρμός. (τροπάρια 5)

Ἄχος Βουθ.

πο νη ρευ ο με νων θε ο κτο ο ο νωων συ να γω

γη ε πε στη χρι στε σοικαι ως α δι ι κον ειλ κε

τον Κτι στην των α παντωνον με γα λυ νο ο μεν

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο οσ η η μων δο ξασοι

N ο μον α γνο ου ουν τες οι α σε βεις

φω νας Προ φη των τε με λε τω ω ων τε ες δι α κε

νης ως προ βα τον ειλ κονσε τον παν τωων Δε σπο την

α δι κως σφα γι α σαιον με γα λυ νο ο μεν

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω **Δ** και Α γι ω Πνευ μα

τι

T οις ε θνε σιν ε εκ δο τον την ζω ην

συν τοις γραμμα τευ σιν α ναι ρει ει ει σθαι αι οι Ι ε

ρεις πα ρε σχον πλη γεν τες αν το φθο νω ω κα κι α

τον φυ σει Ζω ο δο την ον με γα λυ νο ο μεν

K αι νυν και α ει και εις τρι αι ω νας των αι

ω νων α μην β

E κυ κλω σαν κυ ν νες ω σει πολ λοι Δ

ε κρο τη σαν Α ναξσι α γο ο ο να α σην ρα πι

σμω β η ρω των σε σου ου δε ψευ δη κα τε ε μαρ

τυ ραν β και πα ντα ν πο μει νας α πα ντας ε σω ω

σας β

Ἡ καταβασία

T ην τι μι ω τε ε ραν των χε ρα βιμ Δ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τωως των Σε ρα

φιμ β την α δι α φθιρως Θε ον Λο γο ον τε κα σαν β

την ον τως Θε ο το κονσε με γα λυ ν νο ο ο

με β ε β εν Δ

Ἀργὴ καταβασία.

Ἡχος Πα ω

T η ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα αν πα

τω ων χε ρου ου ου βι υψ και αι εν δο ξο ο

τε ε ε ε ε ε ραν β α συγ κρι ι ι ι τω ως

τω αν Σε ρα α α φι ψι τη ην α δι α α
 φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο γο ο
 ο ον τε ε κου ου ου σαν την ο ον τω ωως Θε
 ε ε ο ο το ο ο κου σε με ε ε ε ε γα α
 λν ν ν ν ν ν ν ν νο με ε ε ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Ἔχος οὐ Γα ω

T^{Γα} ον λη στην αν θη με ρον ^M του Πα ρα δει σου η
 ξι ω ω σας ^{Nη} Κν ν ρι ι ε ^Δ κα με τω
 ξυ λω του ου Στα αν ρον φω τι σον και σω
 ω σο ον με ^{Γα}

τὸ ἀργὸν τοῦ Λαμπαδαρίου.

T^{Γα} ον λη σην αν θη με ρο ^M ο ο ο ο ον ^Π
 του Πα ρα δει σου η ^{Γα} ξι ω σας ^{Nη} Κν ν ρι ι
 ε ^Δ κα με τω ξυ λω του Σταυ ρον φω τι σον

Γα

 και σω ω σο ον με δι

 φω τι σον και σω ω σο ον με ε ε ε δι

‘Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

‘Ο λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

‘Ο διάκονος· Σοφίᾳ· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

‘Ο ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Θ'

(Ιω. ιθ' 25-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἵδων τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὅν ἥγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι, ἵδε ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπὸ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἥδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἐκείτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Οἱ οὖν Ιουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου· ἥρωτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἡλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἴδον αὐτὸν ἥδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ’ εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ unction. Καὶ ὁ ἐωρακώς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία, κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς

πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ^ῃ. «Οστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ». Καὶ πάλιν ἔτέρα γραφὴ λέγει· «Οφονται εἰς ὅν ἐξεκέντησαν».

Ο β' χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

Εἰς τοὺς Αἴνους.

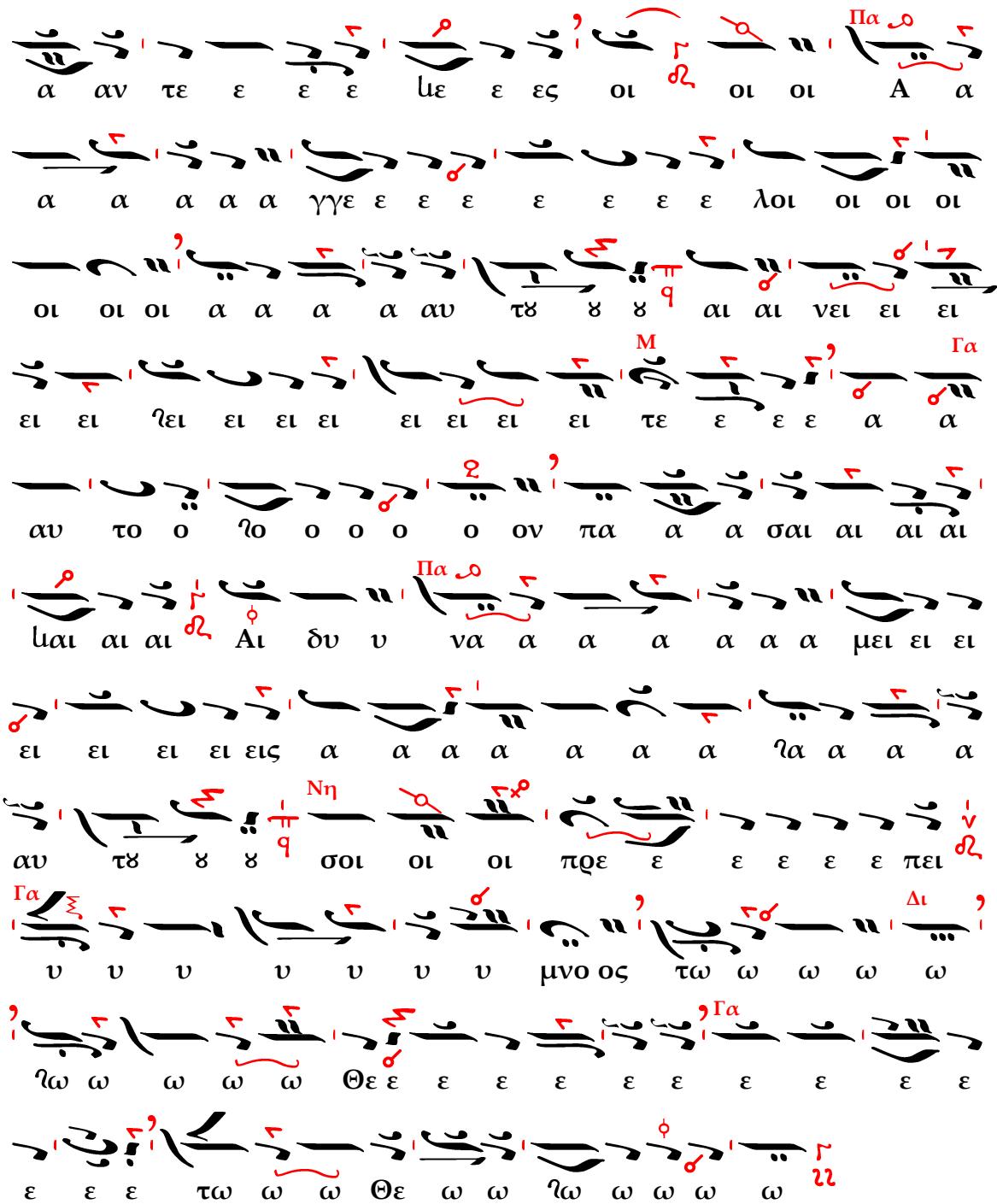
Ἔχος Γα φ

Π Γα α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το
 Πα ov Kv v v ζι i i o ov π αι νει τε τον
 Νη Γα
 ον Κυ ν ν ζι ον εκ τω ω ων ον ον ζα α α
 Κε
 Γα φ
 ιι
 νων αι νει ει ει τε αν τον εν τοι οις ν ψι ι
 στοι οις σοι πρε πει ν μνο ος τω ω Θε ε
 ω ζι

Α Γα ι νει τε α αν το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε
 Πα λοι οι οι α α αν τον ον π αι νει ει ει ει
 Γα τε α αν τον πα α σαι αι αι δν να α μειεις
 α αν τον σοι πρε πει ν μνοος τω ω Θε ε ω ζι

Ιακώβου Πρωτοφάλτου "Αἴνεῖτε" ἀργόν.
 Οταν προσκυνᾶ ὁ Ἅρχιερεὺς τὰς ἀγίας εἰκόνας.

Α Πα ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 Μ τε ε ε ε α α αν το ο ζο ο ο ο ον πα

·Η Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρυη̄, ρυθ̄) και·

‘Ιστῶμεν Στίχους δ’, καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

οὐχι αὐτὰ ἀλλὰ τὰ ἐπόμενα σύντομα

Aι νει τε αυ τον ε πι ταις δν να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θοστηςμε γα λω ω
συ νη ης αυ του

Γα νο και αι πο νη ρα ε ποι οι η η
 η σεν **υ** ο πρω το το κος νι ο οσμουν Ι ι ι
 σρα α α α η ηλ **η** ε με ε εγ κα α τε λι ι
 πε πη γη η η ην υ ν δα α τοςζω η ης **υ** και ω ω
Πα ρυ ξεν ε α αν τω φρε ε ε ε α α αρ συν τε
 ε τριμ με ε ε ε νο ον **υ** ε με Ε πι ξυ ν ν
 λου ε στα α αν ρω σε **υ** τον δε ε **υ** Βα
 ραβ βα αν η τη σα **το** ο ο και α α πε ε ε λυ
 ν ν ν σε εν **υ** ε ξε στη ο ου ρα νο ο ος ε
Πα ε πι τον ου ου ου τω **υ** και ο η λι ι ος τας α
 κτι ι ι νας α α πε ε ε κρυ ν ν ν ψε ε
Τα συ δε Ι σρα η ηλ ου ουκ ε νε τρα α α α πης **υ** αλ
Πα λα θα να α τω με πα α ρε ε ε δω ω ω ω
 κα ας **υ** α φρες α αν τοις **Πα** τε ερ α γι ι ε
 ου γαρ οι δα σι ι τι ε ποι οι οι οι οι η η
σαν **υ**

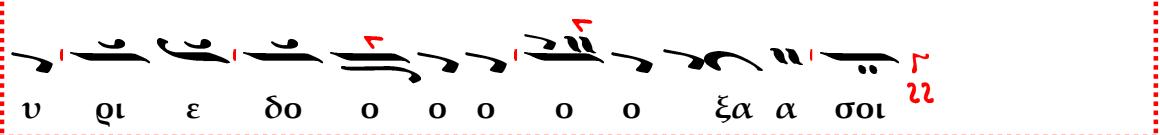
Χ
Aι νει τε αν τον εν η χω σαλ πιγ γος ^υ_q αι
 νει τε αν τον εν ψαλτη ρι ω και αι κι θα α
 α ^π_q τὸ αὐτό.

Χ
Aι νει τε αν τον εν τυ μπα νω και χο ρω
 αι νει τε αν τον ^υ_q εν χορ δαι αι αις και αι ορ
 γα α α νω ^π_q

E ^{Γα} κα στον με ε ε λος της α γι ας σου
 σα αρ κος ^υ_q α τι μι αν δι ι η μας υ ν πε ε
 ε μει ει ει ει νε ε ^{Γα} τας α κανθας η η η
 κε φα α λη ^υ_q η ο ψις τα εμ πτυσμα α τα ^υ_q αι
 σι α γο ο νες τα ρα α πι ι ι σμα α α α
 τα α ^π_q το στο μα την ε εν ο ο ξει κε ρα σθεισαν χο
 λη η ην τη γε ε εν σει ει ^{Γα} τα α ω ω τα τας δυσ
 σε βεις βλα α α σφη η μι ι ι ας ^{πα} ο
 νω ω τος την φραγ γε λωω σιν ^υ_q και αι η χειρ το ον

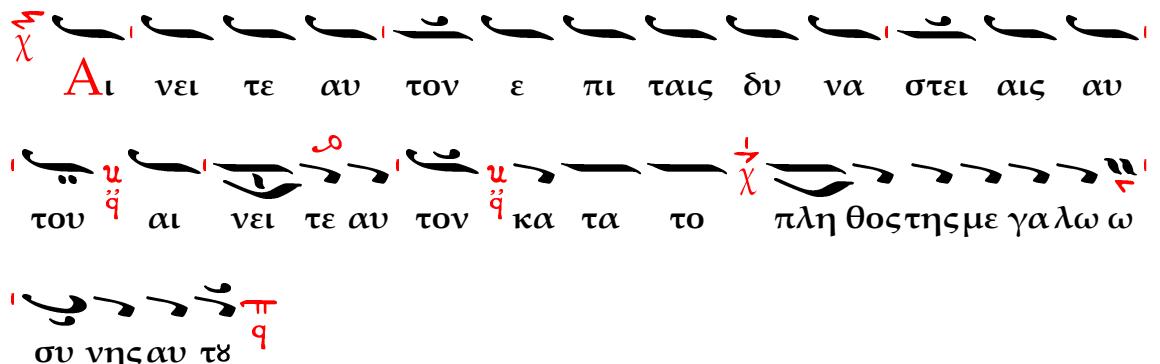
κα α α λα α α μο ον **Γα**
 σω μα τος ε εκ τα α σεις εν τω Στα αν ρω
Πα
 τα αρ θρα α α του ους η η η λους **και** η πλευ
 ρα α την λο ο ο ογ χη ην **πα** θων υ υ
 περ η η μων **και** πα θω ων ε λευθε ε ρω ω ω σα
Γα
 ας η η μα ας **πα** ο συγ κα τα α βα ας η μιν
 φι ι λαν θρω πι ι ι α **και** α νυ ψω ω
 σας η η μας **παν** το δν να με Σω τη ηρ ε
 λε η σο ο ο ον η η μας **η**
χ
Aι νει τε αν τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
 αι νει τε αν τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου
 πα σα πνο η αι νε **σα α τω το ον** Κυ ν ν ρι ι ι
 ι ο ον **πα**
Σ Γα
 ταν ρω θε εν το ος σου χρι ι στε **πα α σα η η**
Πα
 κτι ι ι σις **βλε ε ε ε που σα α ε ε ε τρε**
Nη
 ε ε ε με ε **πα** θε με λι α τη ης γης **Δ**

Δι ε δο νη θη η σαν φο ο ο ο βω ω του ου κρατους
 σου ου σου γα αρ υ ψω θεν τος ση με ε ρον
 Ηα
 γε ε νος Ε βραι αι αι ων α α πω ω ω λε ε
 ε ε το ο του να ου ου το ο κα τα πε ε ε
 τα σμα δι ερ ρα α γη δι ι χως τα μνη
 μει ει α η νε ω ω χθηη σαν και νε κροι
 Ηα
 εκ των τα αφων ε ξα α νε ε ε στη η η η
 σα αν ε κα τον ταρχος ι δω ων το ο θααν μα α
 ε φρι ξε ε πα ρε στω σα α δε η Μη η η
 τηρ σου ε βο ο α θρη η νω δουσα α μη η η τρι
 Ι Ι Ι κω ως πω ως μη η η θρη η νη
 η η σω και τα σπλαγχνα α α μουου τυ υ υ
 ψω ο ρω σα σε γν μνο ο ο ον ως κα τα κριι
 Ηα
 το ον εν ξυ υ υ λω κρε ε μα α α με ε
 ε ε νο ον ο σταυ ρω θεις και τα φει εις και αι α
 να στα α ας εκ τω ων νε ε ε κρων Κυ υ υ

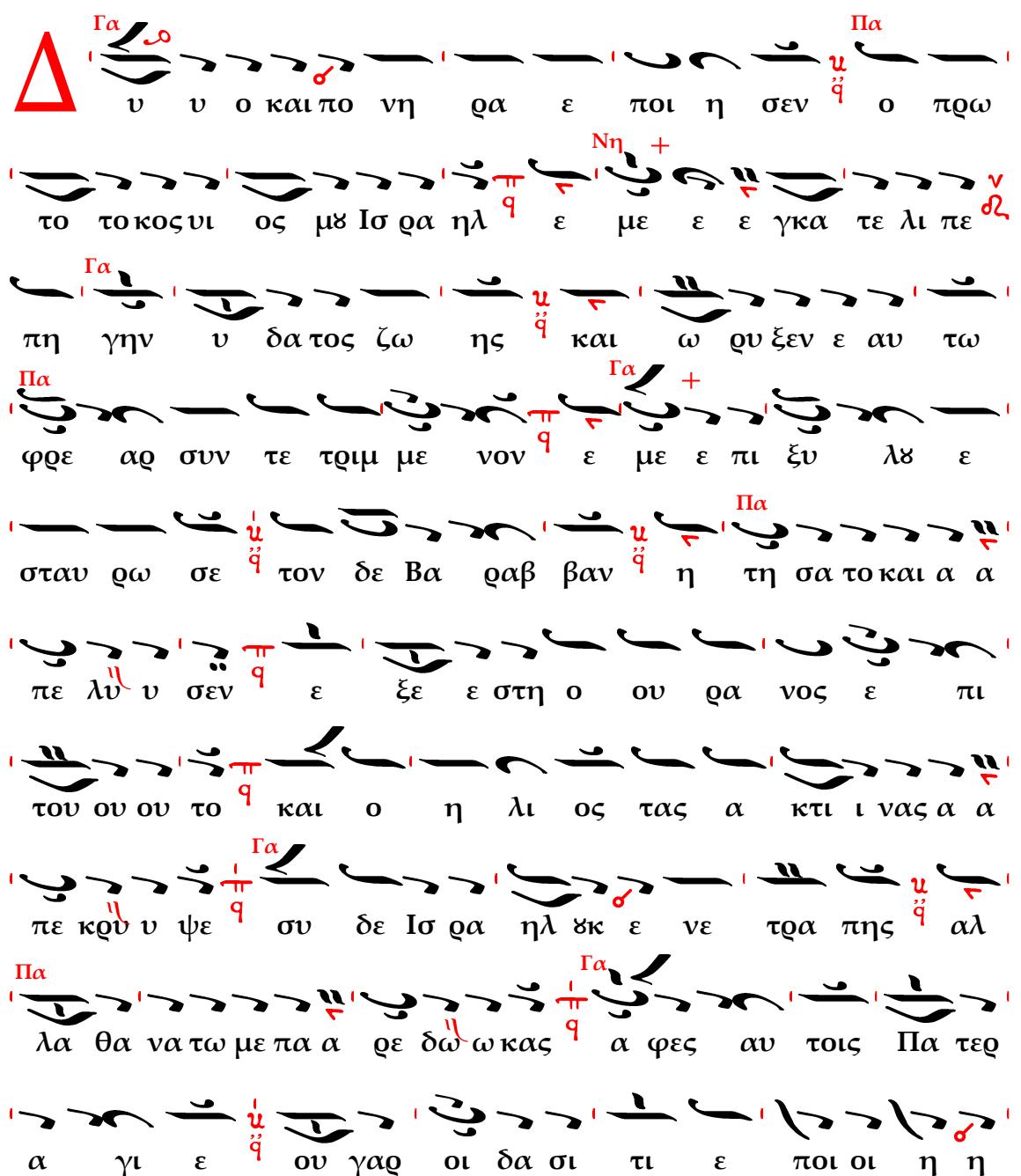
 ν φι ε δο ο ο ο ο ξα α σοι τι

Ἐτερα σύντομα ὡς φάλλονται συνήθως.

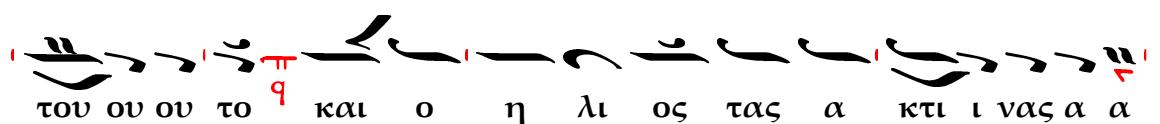

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
 τον φ αι νει τε αυ τον φ κα τα το πλη θοςτηςμε γα λω ω

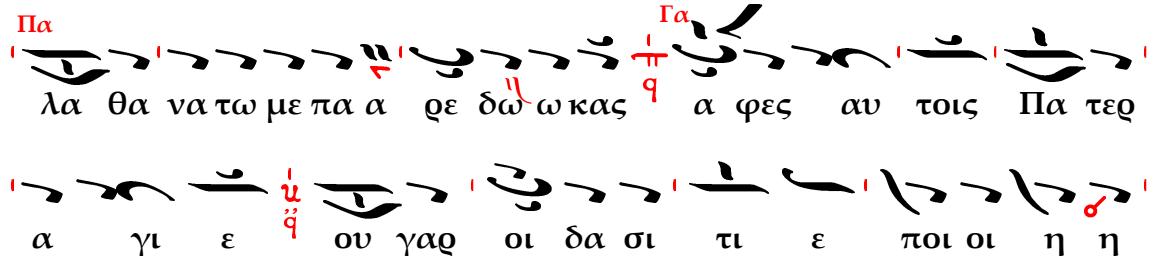

 συ νηςαν τ⁸ φ

Γα ν ν ο και πο νη φα ε ποι η σεν φ ο πρω
 το τοκοςνι ος μ⁸ Ισ φα ηλ φ ε με ε ε γκα τε λι πε φ
Γα πη γην ν δα τος ζω ης φ και ω φυ ξεν ε αυ τω
Πα φρε αρ συν τε τριμ με νον φ ε με ε πι ξυ λ⁸ ε
 σταν φω σε φ τον δε Βα φαβ βαν φ η τη σα το και α α

 πε λ⁸ ν σεν φ ε ξε ε στη ο ον φα νος ε πι

 τον ον ον το φ και ο η λι ος τας α κτι ι νας α α

 πε κρν υ ψε φ συ δε Ισ φα ηλ 8κ ε νε τρα πης φ αλ
Πα λα θα να τω με πα α φε δω ωκας φ α φες αν τοις Πα τερ

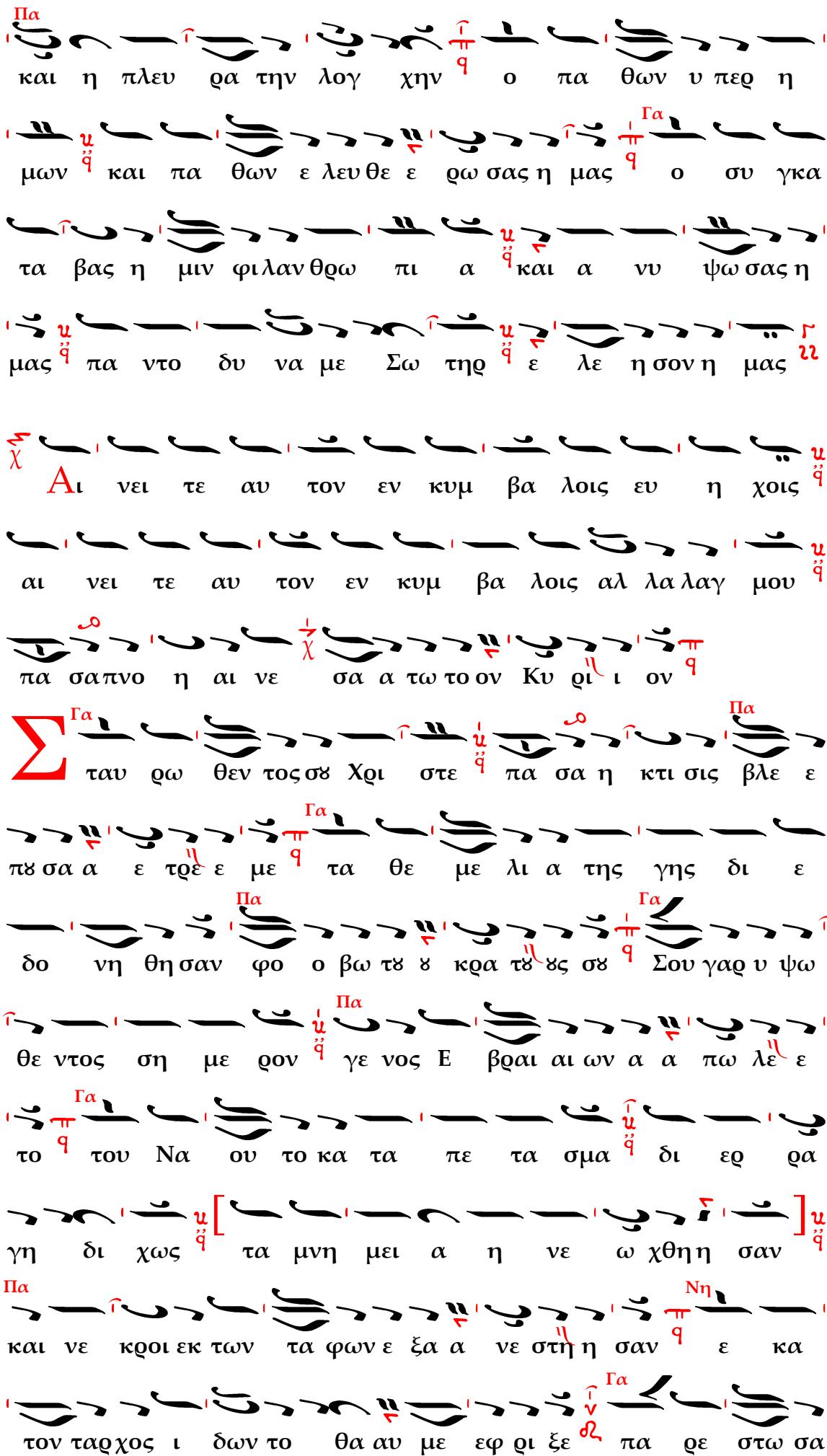
 α γι ε φ ου γαρ οι δα σι τι ε ποι οι η η

 σαν

 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

τὸ αὐτό.

 Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο
αι τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα νω
E κα στον με λος της α γι ας σθ σαρ κος
τι μι αν δι η μας ν ν πε μει ει νε τας α κανθας η κε
φα λη η η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι
α γο νες τα ρα α πι σμα α τα το στο μα την εν ο
ξει κε ρα σθει σαν χο λην τη γε ευ σει τα ω τα τας
δυσ σε βεις βλα σφη μι ας ο νω τος την φρα
γγε λωσιν και η χειρ τον κα λα μον αι του ο λας σω
μα τος εκ τα σεις εν τως αν ρω τα αρ θρα α τας η λας

Πα

 και η πλευ ρα την λογ χην **π** ο πα θων υ περ η
Γα
 μων **υ** **π** και πα θων ε λευθε ε ρωσας η μας **π** ο συ γκα
 τα βας η μιν φιλανθρω πι α **υ** **π** και α νυ ψωσας η
μ **π** μας **π** πα ντο δυ να με Σω τηρ **υ** **π** ε λε η σον η μας **υ**

χ
Aι νει τε αν τον εν κυμ βα λοις εν η χοις **υ**
 αι νει τε αν τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου **υ**
 πα σαπνο η αι νε σα α τω το ον **κ**υ **ρι** **ι** ον **π**
Σ **Γα**
 ταν ρω θεν τος σχ χρι στε **υ** **π** πα σα η κτι σις βλε ε
π **Γα**
 πα σα α ε τρε ε με **π** τα θε με λι α της γης δι ε
Πα
 δο νη θη σαν φο ο βω τ⁸ κρα τ⁸ σχ σ⁸ Σου γαρ υ ψω
Πα
 θε ντος ση με ρον **υ** γε νος Ε βραι αι ων α πω λε ε
Γα
 το **π** τον Να ου το κα τα πε τα σμα **υ** δι ερ ρα
Πα
 γη δι χως **υ** [τα μνη μει α η νε ω χθη η σαν] **υ**
Πα
 και νε κροι εκ των τα φων ε ξα α νε στη η σαν **π** ε κα
Γα
 τον ταρχος ι δων το θα αν με εφ ρι ξε **ρ** πα ρε στω σα

δε η Μη τηρ σθ ^{πα}
 κως πω ω ως μη θρη νη σω ^{πα} και τα σπλα
 γχνα μθ τυ ν ψω ^{πα} ο ρω σα σε γυ μνονως κα τα
 κρι τον ^{πα} τω ξν ν λωκρε μα με ε νον ^{πα} ο σταυ ρω θει
 εις και τα φεις και α να στας εκ των νε κρων ^{πα} Κυ ν ρι
 ε δο ο ξα α σοι ^{πα}

Ἔχος ^{πα} Πα

Δ ο ο ο ξα ^{πα} Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω ^{πα} και
 A γι ω Πνευ μα α α τι ^{πα}

E ξε δυ σα αν με τα α ι ι ι μα α α τι ι
 α α α μον ^{πα} και ε νε δυ σα α αν με
 χλα μν ν δα α κοκ κι ι ι ι νην ^{κε} ε θη
 η η καν ε πι ι τη ην κε φα λη η ην μον
M στε φα νον ε εξ α α κα α αν θων ^{πα} και ε
 πι την δε ξι α αν μον ον χει ει ει ρα ^{πα} ε ε δω ω

ωκαν κα α λα α α α μον π να συν τρι Δι
 ψω ω α α αν τους ω ως σκε ευ η κε ε ρα
 με ε ε ε ως π

Ἐτερον, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ὕχος π Πα ψ

E ξε δν σα α α αν με π τα ι μα α α
 α τι ι α α α μθ π και ε νε δν ν ν σα
 α αν με ε π χλα μν ν ν ν δα α π κοοοκ κι
 ι ι ι ι ι ι νην π ε ε ε θη η η η
 καν ε πι ι την π κε φα α λη η η ην μθ 8
 8 8 8 π στε ε φα νο ο ον εξ α κα αν
 θω ω ω ων π και ε πι ι την π δε ξι ι
 α α α αν μθ 8 8 χει ει ει ρα α π ε
Δι ε δω κα αν κα α α α λα α μον π να
 συν τρι π ψω αν τθ 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8
Νη συν τρι π ψω αν τθ 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8
Πα 8 8ς ω ω ως σκε ευ η κε ε ρα με ε ε ε ως π

K Πα
 αι νυ ν νν και αι αι α ει ο και εις
 το 8 8ς αι αι ω ω νας ο των αι ω ω ω
 νων α α α μην π

T Κε
 ον νω τον μου ε ε δω κα α εις μα α
 στι ι γω ω ω σιν ο το δε προ ο ο σω ω πο
 ο ον μου ουκ α πε στρα α α φη ο α πο αι σχυ
 νη ης εμ πτυ σμα α α τω ων βη μα τι
 Πι λα τον ον ου πα α οε ε ε στην ο και Σταυ ον
 ν πε ε ε ε μει ει ει ει να δι α την του ου
 κο ο σμου σω ω τη οι ι ι ι α α αν π

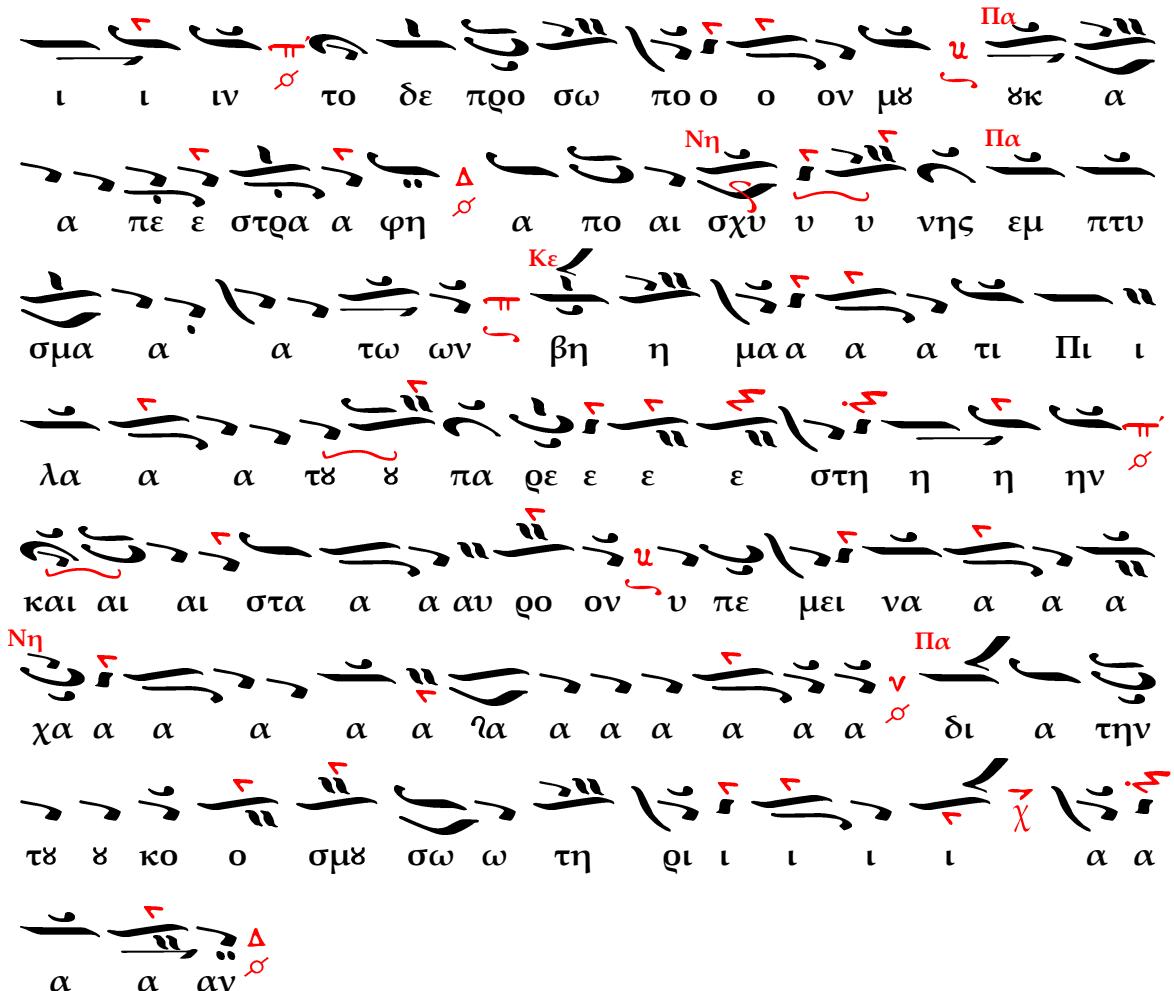
Ἐτέρα θέσις: ουκ α πε στρα φη η α α πο ε εμ πτυ

σμα α α α των π

Ἐτερον, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ὕχος π Πα φ

T Κε
 ον νω ω το ο ο ον μη 8 ε ε δω ω ω
 κα α α α εις μα α στι ι γω ω ω σι ι

Ἐτονίσθη ιζ Ἀπρ. , βθ' , ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη λα' Μαρτ. , βιη' , IA.

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Γ'

(Μαρκ. ιε' 43-47).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἱ̄δη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἱ̄παλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ

Ίωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Ο α' χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ο προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὸν δοξολογίαν ως ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενέστη τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Γενέστη, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γενέστης τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ

παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνάδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνως·

Οτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Οἱ ερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱ ερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός Άμήν.

* * *

Καὶ εὐθύς·

Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος· Σοφίᾳ· ὅρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ο ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ο ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΑ'

(Ιω. ιθ' 38-42).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥρωτησε τὸν Πιλᾶτον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὃν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸ φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἀρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. Ἡλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἡλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μῆγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. Ἐλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθιος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἡν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὃπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν Παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἐθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Ο α' χορός· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τῶν ἀποστίχων.

Ἡχος Λ Πα φ

Π ^{Πα} α σα η κτι σις ηλλοι ου το φο βω θε ω ρου σα
α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ^π ο

Δι η λι ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο
 Πα και γης τα θε με ε λι ι α συ νε ε τα ρα α
 α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συ νε πα α σχοντω
 τα πα αν τα κτι ι ι σα α α αν τι ο
 ε κου σι ως δι η μας ν ν πο ο μει ει να ας
 Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι
 Ἡχος Δι.

Χ Δι ε με ρι σα ντο τα ι μα τι α μου ε αν
 τοις Δι και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε βα
 αλον κλη η ρον Δι

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος
 Σ ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να Δι ι
 να τι την ζω ην των α α πα α αν των Δι θα να
 τω κα τε δι ι ι κα σε Δι με γα α α θα α
 αν μα α Δι ο τι ο κτι στης του κοσμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται Δ και
 ε πι ξυ λου α νυ ψου ονται αι ο φι λα α αν
 θρωω ω ω πος Δ ι να τους εν α δη δε σμωτας ε
 λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας Δ μα
 κρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α
Δ
 σοι

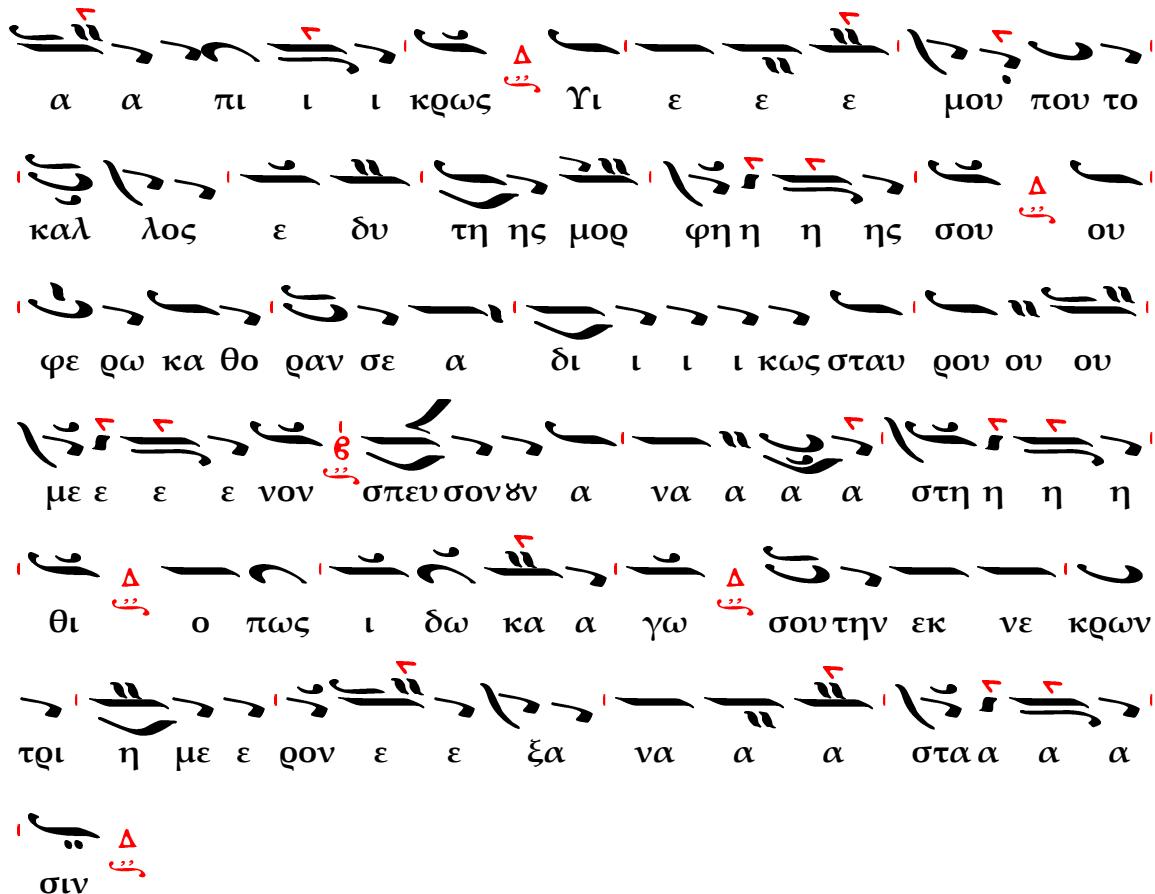
Δ Ε δω καν εις το βρω μα μχ χο λην Δ και εις την
 δι ψαν μχ ε πο τι ι ι σα α Δ αν με ο ο ξος Δ

Δ
 η με ρον σε θε ω ρον σα η α με ε εμ
 πτο ο ος Παρ θε ε νος Δ εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α
 ναρ τω ω ω με ε ε ε νον Δ ο δν ρο με ε
 νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα Δ ε τε τρω το
 την καρ δι ι ι α αν πι ι ι κρως Δ ^{Nη} ο και στε
 να ζου σα ο δν νη η ρως εκ βα α θους ψυ ν ν
 ν χης Δ πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι νου

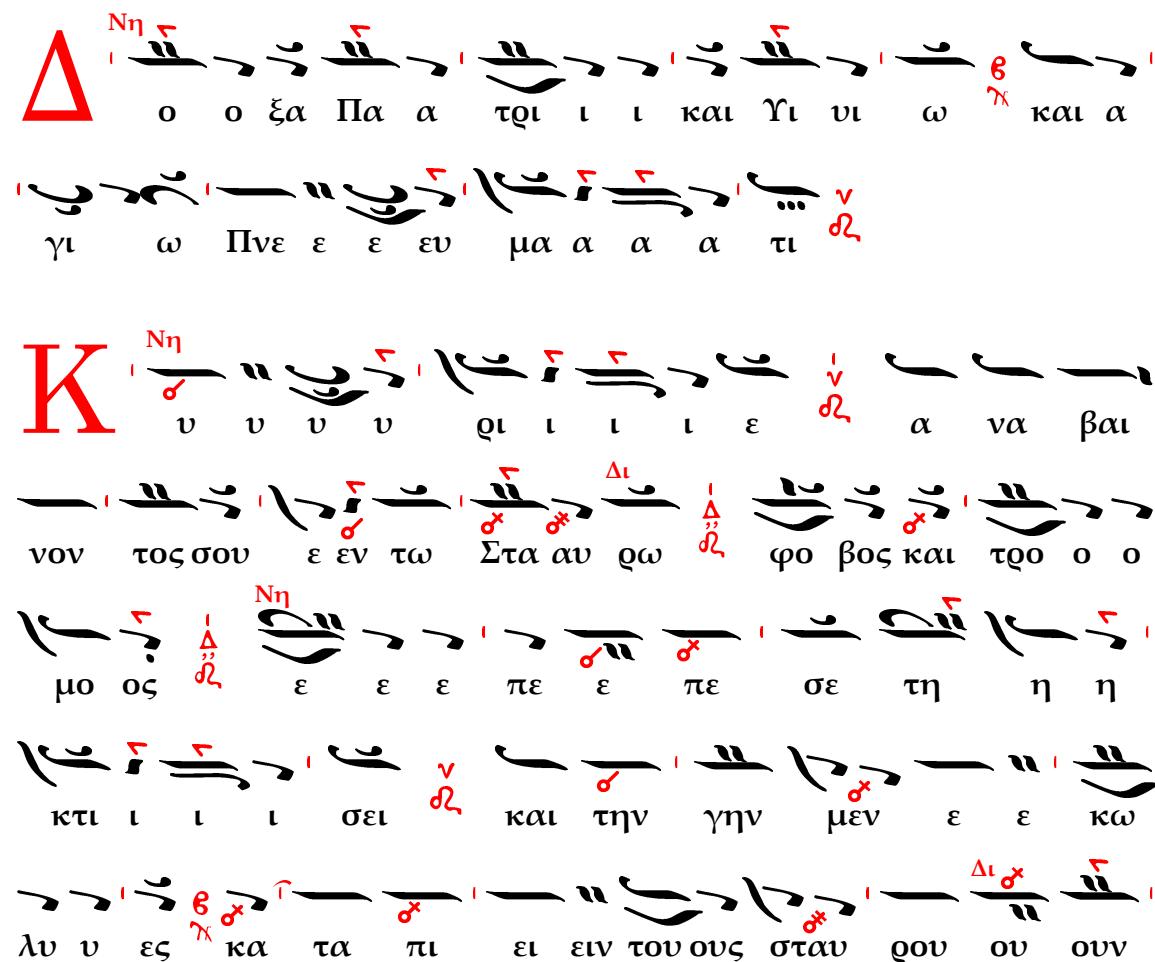
σα α α α κα τε ε τρυ ν ν χε ε ε ε το
 δι ο και το ο στη θο ος τν ν πτου ον ον σα α
 νε κρα α γε γο ε ε ρω ω ως οι μοι θει ο ο
 ον τε ε εκνον οι οι μοι το φω ω ω ως του ον
 ον κο ο ο σμον ον τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω
 ω ων μον ο α μνο ο ος του Θε ε ον ον ον ο
 ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω μα α α των τρο μω
 σν νει χο ον το λε ε ε ε γου ον ον ον σαι
 α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε δο ο ο
 ξα α α α σοι

Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
 ειρ γα σα το σω τη ρι αν εν με σω τη ης γης

E πι ξν λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι
 στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α
 σπο ο ρω ω ως τε κου ον σα ε βο ο ο

 α α πι ι ι κρως Δ γι ε ε ε μου που το
 καλ λος ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου Δ ου
 φε ρω κα θο ραν σε α δι ι ι ι κως σταν ρου ου ου
 με ε ε ε νον σπενσονθν α να α α α στη η η η
 θι Δ ο πως ι δω κα α γω Δ σουτην εκ νε κρων
 τρι η με ε ρου ε ε ξα να α α στα α α α
 σιν Δ

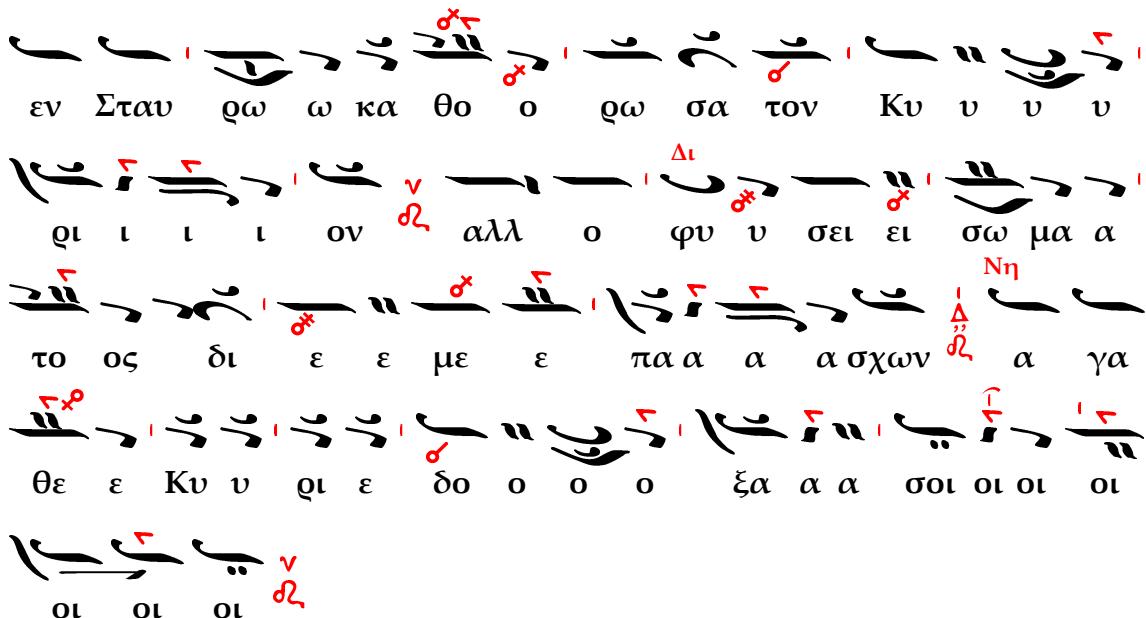
Ἄχος πᾶς Νη

 Δ Νη ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι νι ω Χ και α
 γι ω Πνε ε ε εν μα α α α τι Ν Δ
 K Νη υ υ υ υ ρι ι ι ι ε Ζ α βαι
 νον τος σου ε εν τω Στα αν ρω Φ φο βος και τρο ο ο
 μο ος Δ Ε ε ε πε ε πε σε τη η η
 κτι ι ι ι σει Ν και την γην μεν ε ε κω
 λυ υ ες Χ Κ α τα πι ει ειν του ους Σταν ρου ου ουν

τα α α ας σε ^{Nη}
 πες ^Δ τω δε α α δη ε ε πε τρε ε
 α να α πε εμ πειν τους δε ε ε σμι ι ι
 ι ους ^v εις α να γεν νη η σιν βρο ο των ^Δ κρι τα
 ζω ων των και νε ε κρων ^Δ ζω ην η ηλ θες πα
 ρα α σχει ειν και αι ου θα α α να α α α
 τον ^{Nη} φι λα α αν θρω πε δο ο ο ο ξα α α α
 σοι ^v

K αι νυ ν ν ν ν και α α ει ^Δ και εις τρε
 αι αι ω ω ω νας ^χ των αι ω ω ω ω νω ων α α
 α μην ^v

H δη βα πτε ε ται ^{Nη} κα α α λα μο ος α α πο
 φα α α σε ε ε ε ως ^Δ πα α α ρα α κρι
 των α α α δι ι ι ι κων ^v και Ι η σους
 δι ι κα ζε ε ται ^χ και κα τα κρι ι νε
 ται Στα αν ρω ^Δ και πα α σχει η η κτι ι ι σις ^χ

Ο ιερεύς: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Ο λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο ιερεύς · Σοφία· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ιερεύς: Πρόσχωμεν.

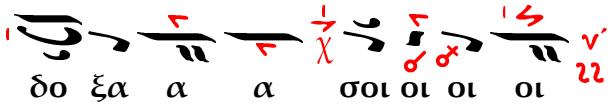
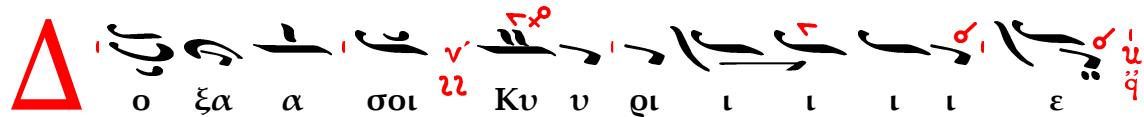
Ο διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΙΒ' (Ματθ. κζ' 62-66).

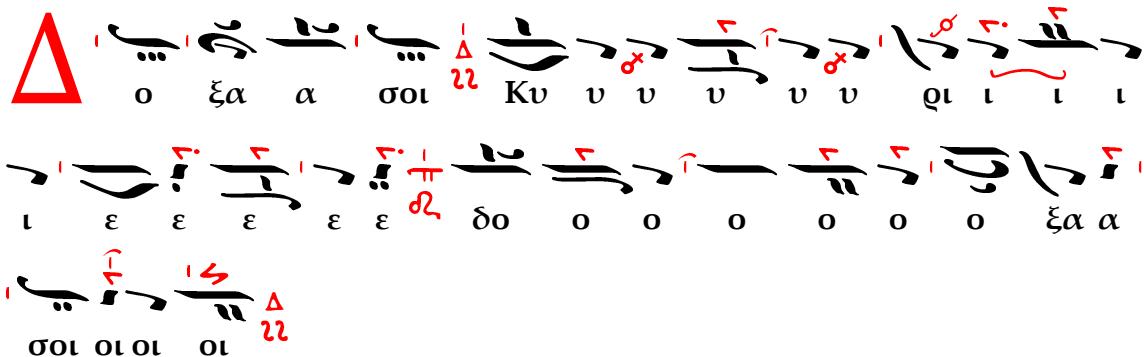
Τῇ ἐπαύριον, ἦτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἔως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ἐφη αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἤσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ο α' χορός

Ἔχος Λαζάρη

Ὕχος Ιωάννου Διαστολής

Εἶτα ὁ προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὄνοματί σου, Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. Ια' 2-3)

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἴσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Ἱερεύς· Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος Λ Δι.

E ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας
του νο μου τω τι μι ωσου αι μα τι τω Σταυ ρω
προ ση λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α
θα να σι αν ε πη γα σας αν θρω ω ω ποις Σω
τηρ ημων δο ξα σοι (τρίς)
τηρ ημων δο ξα σοι

Τὸ τέλος: Σω τηρ ημων δο ξα σοι οι οι Δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε ἐλέησον (τρίς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ

ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱ Ἱερεῖς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἄμην.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Οἱ διάκονοι: Σοφία.

Οἱ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Οἱ Ἱερεῖς:

Οἱ ὡν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὅρθιοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Οἱ Ἱερεῖς: Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Οἱ Ἱερεῖς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Οἱ Ἱερεῖς: · Οἱ ἐμπτυσμοὺς καὶ μαστίγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμάμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ λαός: Ἄμην.

* * * * *